

Leto IX.
Št. 78
28. 4. 1965

Emajlirlec

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE EMAJLIRANE POSODE

OB NAŠEM PRAZNIKU

Vsak praznik je naš praznik. Vendar je težko reči, da je kateri koli drugi praznik bolj naš kot je 1. maj. Nanj nas veže preteklost, ki je bila polna odrekanih, žuljev, krvi in boj; z njim smo povezani danes in naš praznik bo še dolgo v prihodnje.

Zastave, ki plapolajo v vetru; cvetje, ki je prav v teh dneh pokazalo svojo najlepšo podobo; godbe, ki nas od ranega jutra spominjajo na dan delavcev vsega sveta – vse to je le vnanja slika tega dne. Pravo praznično vzdušje je v naših srcih, ki se jim radosten utrip zrcali v naših nasmehih in iskri v očeh.

Stiski rok niso nikoli tako iskreni

in nikoli tako topli kot prav tega dne; besede, ki jih izrekamo danes, so obarvane z eno samo željo: Tovarš, jutrišnji dan mora biti svetlejši od današnjega in kos kruha, ki bo na mizi jutri, bo bolj bel in še večji od tega, ki ga imamo danes.

Prvi maj je. Danes pozabimo na skrbi. Nikakor pa ne smemo pozabiti tega, da sta belina jutrišnjega kruha in svetloba jutrišnjega dne odvisni le od nas samih... Saj smo s tem, ko smo dosegli, da je praznik delavcev postal zares naš praznik, prevzeli nase tudi dolžnost in možnost krojiti si podobo svoje prihodnosti.

V. Smeh

Razprava o nalogah odbornikov

za čimuspješnejše delo občinske skupščine

Pred dnevi je predsedstvo občinske skupščine v Celju sklicalo odbornike na razgovor o bodočem delu občinske skupščine. Novoizvoljeni odborniki so se seznanili z nalogami, ki jih čakajo na relaciji med volivci družbeno političnimi, delovnimi organizacijami ter občinsko skupščino.

Predsednik in podpredsednica občinske skupščine tov. Marjan Učakar in tov. Slava Faletičeva sta ob tej priložnosti nanizala nekaj koristnih misli o metodah dela odbornikov in občinske skupščine kot celote. Vsa ta razprava bo koristno služila za izdelavo programa in novih metod dela odbornikov in občinske skupščine, ki je najvišji organ družbenega samoupravljanja v občini. Iz te razprave povzemamo nekaj najvažnejših misli in zaključkov:

— Da bi občan in občinska skupščina prišla čimbolj do izraza, naj bi vsaka dva meseca organizirali v krajevni skupnosti raprave o aktualnih problemih okraja in celotne občine.

— Poleg predstavnikov krajevne skupnosti naj bi vabili na te razprave tudi predstavnike družbeno političnih organizacij, organe upravljanja iz delovnih organizacij z območja krajevne skupnosti. Na te razprave naj bi vabili tudi ljudske poslanke in odbornike, ki bi naj tolmačili občinsko politiko ter politiko širše družbene skupnosti.

— Take razgovore naj bi sklicevalo predsedstvo krajevne skupnosti, ki lahko najbolj presodi kdaj in zakaj je potreben tak sklic.

— Pri tem je treba poudariti, da v tem primeru ne gre za zbor občanov, ampak izključno za sestanek družbenih delavcev na območju krajevne skupnosti z odbornikom. Zbore občanov naj bi sklicevali posebej, predvsem takrat, ko nastane krajevna potreba.

— Ko bodo krajevne skupnosti vsebinsko zaživele in začele delati kot družbena tvorba, za kar bi se morale zavzeti vse družbene sile na območju krajevne skupnosti, bodo prišle smernice in priporočila občinske skupščine bolj do izraza, hkrati s tem pa tudi realizacija družbenega plana.

— Z ugotovitvijo krajevnih skupnosti bo možno veliko bolj uspešno kot doslej izvajati skupni program in skupne ak-

cije. Vse družbene sile v krajevni skupnosti se bodo zalagale za realizacijo skupnega programa. Sedaj pa so vse družbene organizacije na terenu največkrat prepuščene same sebi in ne najdejo konkretnega dela.

— Na ta način bo prišla do izraza angažiranost občanov, ki so nosilci pobud in iniciatorji razprav.

— Občinska skupščina pa bo, če bo ta samoupravni mehanizem deloval, lahko sprejemala take sklepe, ki bodo odraz težnj in mnenj ljudi s terena ter iz proizvodnje.

— Odbornik bo imel zaradi tega na terenu kot v proizvodnji dosti dela, če bo hotel prisluhniti volivcem in njihove težnje posredovati občinski skupščini. To bo tudi najboljše zagotovilo volivcem, da volitve le niso bile formalni akt.

— Tudi predsedniki svetov naj bi sprejemali stranke vsaj enkrat na teden. To je potrebno, saj predsednik in podpredsednica fizično ne zmoreta sprejeti vseh strank, občan pa ima pravico do sprejema. Razen tega predsedstvo ni poučeno o podrobnostih v raznih stvareh z najrazličnejših gospodarskih in drugih področij. Tako delo lahko poraja nezadovoljstvo, zmedo in neobjektivno informiranje ali dejanja obljub.

— Prav zaradi tega naj bi predsedniki svetov, ki so prav tako voljeni organi, sprejemali občane in jim dajali potrebne napotke in nasvete.

— Vzpostaviti je treba tak sistem, da bo zveza med odbornikom in volivci čim bolj tesna in čvrsta. Aktivnost odbornika se ne ocenjuje le s tem, če se v skupščini oglasi. Še bolj pomembno je, da je odbornik aktiven na terenu ali v delovni organizaciji ter se tam zalaga za realizacijo sklepov, ki jih je občinska skupščina sprejela.

— Volitve 18. aprila so nudile novoizvoljenim odbornikom prvo priliko, da stopijo v stik z volivci na svojem področju. Zato naj bi se kot družbeno politični delavci aktivno vključi-

li v volivne priprave ter našli pot do družbeno političnih organizacij na terenu.

— Odborniki zbora delovnih skupnosti pa naj se čimprej vključijo v priprave na volitve organov upravljanja v delovnih organizacijah.

— Ker je ena osnovnih nalog odbornikov, da posredujejo razprave in priporočila občinske skupščine na terenu in delovnih kolektivih, naj bi se odborniki vsake tri mesece sestali in izmenjali misli o važnih vprašanjih, šele nato pa naj bi s prečiščenimi pojmi delovali na terenu.

— Predsedniki svetov naj bi se od časa do časa posvetovali s predsedstvom, da bi tako uskladili delo in rodili enotno politiko s področja svetov. To bi bilo potrebno, če hočemo, da bodo tudi predsedniki svetov sprejemali stranke in pri tem zastopali enotna stališča občinske skupščine.

— Sistem dela občinske skupščine je treba urediti, da predsedstvo ne bo angažirano z raznimi individualnimi rešitvami in s praktičističnim delom, politika svetov pa je šla zaradi tega večkrat mimo predsedstva. To je prišlo do izraza pri delu svetov, ki ni bilo vedno usklajeno s stališči predsedstva. Za usklajevanje stališč in vodenje enotne politike bo koristno, če se bodo predsedniki svetov občasno sestajali s predsedstvom občinske skupščine.

— Prav tako morajo odborniki povsod nastopati kot zagovorniki občinske politike, ne pa kot nepoznavalci problemov tarnati s tistimi, ki stvari ne poznajo.

T. M.

Ob prazniku dela čestitajo kolektivu

- Centralni delavski svet
- upravni odbor
- izvršni odbor sindikata
- tovarniški komite ZKS
- tovarniški komite ZMS
- vodstvo podjetja

GLOBUS

Silikatno-emajlne prevleke osvajajo vedno nova uporabna področja. V ZDA, kjer uporaba emajlov najhitreje napreduje, emajlirajo v zadnjem času z uspehom jeklene stopniščne ograje, okenske police, ohišja črpalk in ventilatorjev, stene plavalnih bazenov, gumbke vrat, korita za vodo in hrano v živalskih stajah, celo sedeže v kinematografih in gledališčih, rezervoarje za vino, zaščitne pregrade na avto cestah itd. V kemični industriji emajlirajo tudi rezervoarje, cevi in armature za potrebe industrije sintetične gume. Kazno je, da se emajlirne prevleke cenijo vsepovsod tam, kjer lakirane prevleke z ali brez cinkove osnove ne nudijo dovolj trajne zaščite površine kot na tistih mestih, kjer se želi doseči hitrejšo čiščenje in zmanjšanje stroškov vzdrževanja.

— — — — —
Beografska tovarna »PROLETER« in novosadska tovarna »LIMPRODUKT« sta sklenili, da bosta poslovno in tehnično sodelovali. Obe podjetji izdelujeta embalažo za živilsko in kemično industrijo. Obe tovarni predvidevata v svojih rekonstrukcijskih programih najožjo specializacijo. »PROLETER« bo nehal izdelovati električne štedilnike in se bo specializiral za izdelovanje embalaže za živilsko industrijo.

— — — — —
Skupen izvoz blaga iz SR Slovenije se je januarja in februarja 1965 povečal za 3,7 % v primerjavi z letom 1964. Nosilci letošnjega izvoznega povečanja so predvsem razne industrijske panoge. Industrija v celoti je povečala letos izvoz za 11,5 %, pri tem pa je najmočnejše nazadovale izvoz gozdarstva ter kmetijskih izdelkov. Slovenska kovinska industrija je dosegla v tem obdobju letošnjega leta povečanje v izvozu kar za 19,5 % in se z ustvarjeno vrednostjo skoraj v celoti približala izvozu lesne industrije, ki je vsa leta prednjačila v pogledu volumenskega izvoza v naši republiko. Tak razvoj izvoza v naši kovinski industriji bo prav gotovo moral spremeniti dosedanja gledanja Jugobanke in upravnih organov na to močno razvijano industrijsko panogo v naši republiko.

— — — — —
V letošnji turistični sezoni se pričakuje, da bo znašal devizni priток iz turizma blizu 120 milijonov dolarjev. Sosedna Italija je v letu 1964 ustvarila devizni priliv nekaj preko 1 milijarde dolarjev ali 11,1 % več kot leta 1963. Po podatkih ZN — ekonomske sekcije je najcenejši dnevni izdatek po enem turistu v Grčiji in Avstriji, sledi ji pa Jugoslavija.

— — — — —
Kljub temu, da smo v naši državi po vojni podvojili proizvodnjo cementa, ki znaša leta 1964 preko 3 milijone ton, bo potreben letos uvoz večjih količin tega ključnega gradbenega materiala. Hitrejšo povečanje kapacitet naše cementne industrije zavira relativno pomanjkanje električne energije in premoga. Na glavo prebivalca znaša poraba cementa pri nas 166 kg, v sosedni Avstriji 419 kg, Italiji 401 in ZR Nemčiji 483 kg.

— — — — —
Povprečni gradbeni stroški za 1 družinsko stanovanje znašajo v ZR Nemčiji DM 46.600 pri 80 m² stanovanjske površine. V našem denarju predstavlja ta cena vrednost blizu 9 milijonov dinarjev. Interesantna je ugotovitev, da tudi v tej državi več kot polovico novo izgrajenih stanovanj odpade na investitorjeve in samih državljanov. Tako gradnja iz skupnih sredstev se financira predvsem za tako imenovano socialno stanovanjsko gradnjo, predvsem pa za prebivalce z najnižjimi in srednjimi zasluži.

Volili bomo nove člane CDS

TOVARNA EMAJLIRANE POSODE
CELJE

Centralni delavski svet

RAZGLAS

Na podlagi 16. člena temeljnega zakona o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah (Uradni list SFRJ št. 15/65, in na podlagi 3. člena zakona o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah (Uradni list SRS, št. 11/65) je centralni delavski svet na 8. rednem zasedanju dne 15. 4. 1965

SKLENIL

1. Volitve centralnega delavskega sveta bodo dne 15. maja 1965
2. Centralni delavski svet šteje 80 članov.
3. Ker je potekla mandatna doba osemindesetih članov CDS, se izvoli v CDS 38 članov.
4. Volitve je izvesti po volilnih enotah, in to:
 - volilna enota št. 1 — obrat za predelavo pločevine, ki izvoli v CDS 8 članov;
 - volilna enota št. 2 — emajlirski obrat, ki izvoli v CDS 11 članov;
 - volilna enota št. 3 — obrat za izdelavo jeklenih kotlov in odpreskov, ki izvoli v CDS 2 člana;
 - volilna enota št. 4 — pocinkovalnica in pokositarna, ki izvoli v CDS 1 člana;
 - volilna enota št. 5 — radiatorski oddelak, ki izvoli v CDS 2 člana;
 - volilna enota št. 6 — topilnica emajla, ki izvoli v CDS 1 člana;
 - volilna enota št. 7 — vzdrževalni obrati, ki izvoli v CDS 3 člane;
 - volilna enota št. 8 — vodstvo in servisne službe, ki izvoli v CDS 10 članov.
5. Zbori delovnih ljudi za predlaganje kandidatov morajo biti zaključeni do 4. maja 1965.

V Celju, dne 15. aprila 1965

Predsednik CDS
Vili Končan l. r.

Delavski svet je na zadnjem zasedanju odločil, da bodo volitve novih članov CDS dne 15. maja 1965. Volili bomo 38 članov. Ob tej priložnosti je prav, če se nekoliko podrobneje seznanimo z delom članov CDS, ki je vsekakor zelo odgovorno, kajti člani CDS so odgovorni za svojo dejavnost v CDS svojim volivcem. Oni opravljajo svojo funkcijo ne kot posamezniki, temveč skupno na zasedanjih CDS. Vsak član CDS mora biti v stalnem stiku s svojimi volivci in se mora posvetovati z njimi o vseh vprašanjih, ki so ali bodo obravnavana na zasedanjih CDS. Po končanem zasedanju so člani CDS dolžni objasniti vse sklepe CDS, za katere so glasovali na zasedanju.

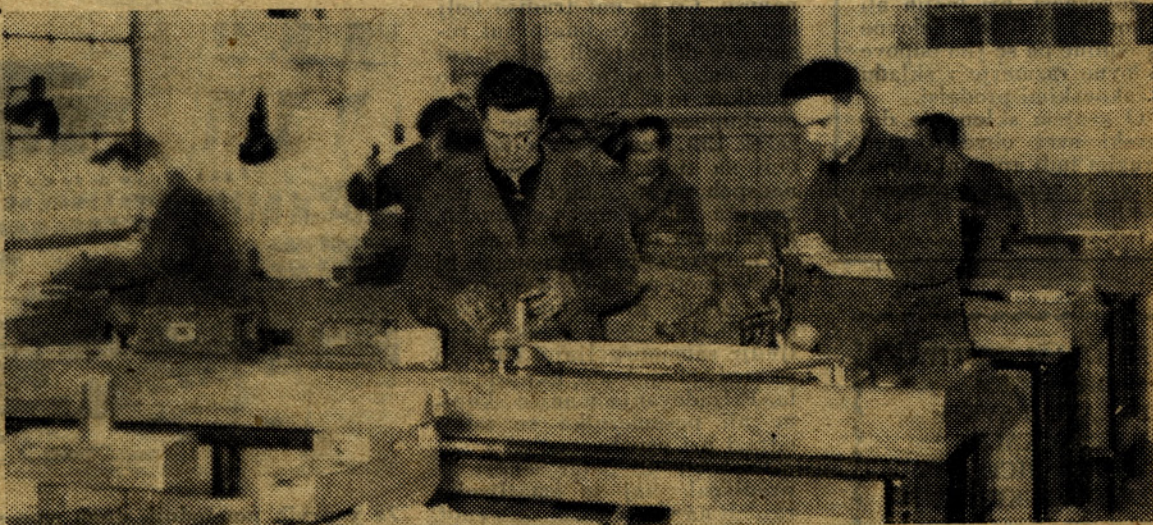
Včasih se pojavlja na zasedanjih CDS težnja za tem, da bi bila obravnavana taka vprašanja, ki ne sodijo v celovitost dejavnosti podjetja. To so zlasti tista vprašanja, ki spadajo v okvir posamezne ekonomske enote. Član CDS ne more in ne sme gledati gospodarsko problematiko podjetja samo skozi prizmo dejavnosti njegove enote, temveč mora stati na stališču splošnih koristi celotnega podjetja.

Za člana CDS lahko kandidira vsak član kolektiva, ki ima z zakonom predpisano volilno pravico. Upravljalac, ki sprejme kandidaturu in je izvoljen pa mora svoje poslanstvo opravljati z vso skrbjo dobrega gospodarja ter politično razglednega človeka.

V zadnji mandatni dobi je CDS sprejel zelo važne sklepe, ki bodo močno vplivali na boljši in hitrejši gospodarski razvoj podjetja. Čeprav je bila velika večina članov CDS zelo aktivna, je bilo opaziti slabosti pri udeležbi na zasedanjih. Pri sedmih zasedanjih CDS je bilo 172 opravičenih in 100 primerov neopravičenih izostankov. Razumljivo je, da se v bodoče ne bo moglo to ponavljati in da bodo morali člani CDS redno prihajati na zasedanja.

Dosedanje izkušnje kažejo tudi, da čeprav so se člani CDS sicer posvetovali s svojimi volivci, je bilo to še v manjši meri. V bodoče se bo morala njihova aktivnost v tej smeri zelo povečati.

Tudi pri volitvah v organe delavskega samoupravljanja smo uvedli fazo evidentiranja. Politični aktivni posamezniki ekonomskih enot so evidentirali najboljše člane, o katerih je razpravljajl širši politični aktiv v torek, 27. aprila. O evidentiranih kandidatih bodo razpravljali vsi volilci na kandidacijskih zborih, ki bodo po posameznih volilnih enotah 29. aprila. Tedaj bodo imeli tudi možnost razpravljati o že evidentiranih kandidatih in predlagati še druge, ki se odlikujejo v njihovi sredini.

iz ekonomskih enot

Zaostritev discipline

Delavski svet druge ekonomske enote je na svojem zadnjem rednem zasedanju po poročilih članov ugotovil, da se pojavljajo pri delu razni disciplinski prekrški, in sicer:

— malomarnost pri delu, netočno in počasno opravljanje dela;

— nered na delovnem mestu in nered pri delovnih sredstvih;

— ugotavljanje in dajanje neumestnih pripomb ob delovnih navodilih in nalogah, ki jih dajejo nadrejeni;

— nepotrebno razpravljanje in razgovaranje med delovnim časom na delovnem mestu, zlasti razgovori o osebnih zadevah;

— zapuščanje delovnega mesta med delom brez dovoljenja nadrejenega;

— netovariški odnos na delovnem mestu, medsebojno žaljenje, pridevanje raznih priimkov, neumestne šale, žaljenje človeškega dostojanstva z nedostojnim izrazi, razno nagajanje, škropljenje, obmetavanje z odpadki in podobno;

— neopravičeno izostajanje z dela;

— nepravočasno prihajanje na delo in predčasno odhajanje z dela.

Na podlagi teh ugotovitev so člani sklenili, da se vse tiste, ki kršijo delovno disciplino dosledno kličje na odgovornost, pri težjih ali osnovnih kršitvah delovne discipline pa se jim odpove delovno razmerje v skladu z zakonskimi predpisi.

O svojem sklepu je delavski svet obvestil med drugim tudi upravni odbor, ki ga je sprejel z razumevanjem.

Ali bo imel dekor oddelek svoj obračun osebnih dohodkov?

Danes je dekor oddelek v sestavi emajlirnice (EE). V emajlirnici je zaposlenih blizu tisoč ljudi. Mi pravimo, da je to ekonomska enota za sebe. Na papirju to še gre, a koliko dejansko pride v tako masovni enoti posameznik kot upravljalec do izraza, to se najbolje vidi v praksi. Preveč ljudi je za eno ekonomsko enoto. Praktično je nemogoče, da bi posamezniki kot upravljalci poznali celotno problematiko te enote; še važnejše je to, da se prizadevanje posameznika ali manjše skupine v taki masi skoraj ne pozna. Taka masa predstavlja samo »motno vodo«, v taki se da dobro »ribati«.

Če vemo, kakšne prednosti nam nudi samoupravljanje (ko ne gre samo za odpravo diktature, ampak v prvi vrsti za sprostitve in angažiranje sposobnosti vseh posameznikov, kar se mora odražati v boljših rezultatih gospodarjenja), če hočemo, da bo samoupravljanje res zaživelo, potem moramo v prvi vrsti postaviti take enote, kjer bo možno meriti uspehe skupin, a ne samo meriti — skupine morajo biti take, da bodo uspehi ali neuspehi res rezultat teh skupin, oziroma da bo skupina ali enota imela neposredni vpliv na svoje gospodarske rezultate.

Naša emajlirnica tem pogojem ne ustreza. Prevelika je. Kaj ve nekdo iz dekor oddelka, kaj se dogaja v lužilnici ali pri izbočarjih. In kaj vedo tisti iz lužilnice, kako delajo ljudje v dekor oddelku ali pri barvnem nanosu. Če se eni trudijo bolj kot drugi, ali če imajo eni rezerve v delovni sili, ali če eni bolj slabo skrbijo za kvaliteto izdelkov, to se končno res pozna na skupnem uspehu enote (presežek EE), vendar se le-ta razdeli na tisoč ljudi. Uspeh ali neuspeh pa se v taki masi porazgubi in zadene vse enako, prizadevne in neprizadevne.

Znanstveno je dokazano, da bi smele imeti posamezne ekonomske enote praviloma največ do 150 ljudi. Šele v taki enoti ljudje samoupravljajo. Poznajo se med seboj. Vedo, kaj kdo dela. Prizadevanja manjše skupine ali posameznika se takoj odrazi pri uspehu enote.

Dipl. inženir Peter Senčar, je predlagal, naj se emajlirnica razdeli na več obračunskih enot. Če bo to praktično uspelo, bo

to vsekakor velik korak naprej v razvijanju samoupravljanja in korak naprej v organizaciji podjetja. Takrat bo mnogo jasneje videti, kje dobro delajo, kje slabše.

Predno pa lahko gremo naprej, je potrebno rešiti problematiko dekor oddelka.

ŠTUDIJE ZA OSAMOSVOJITEV DEKOR ODDELKA

Dekor oddelek nima cenika za svoja dela. Ostale enote dobijo mesečno priznanega toliko denarja, kolikor jim ga po ceni pripada za izdelke predane v skladišče. Dekor oddelek je tu izjema. Izdelava takih cenikov kot jih imajo ostale enote, skoraj ne bi imela praktične vrednosti. To bi bilo samo morje števk. Danes so tam plačani »glih za glih«. Kolikor vnesejo poenterke v mezdne pole, toliko dekor oddelek dobi. Povrh pa še enak procent presežka EE, kakor ga ima emajlirnica. Emajlirnica (brez dekor oddelka) je danes tista, ki daje presežek EE dekor oddelku.

Obstaja že izdelan predlog, kako postaviti dekor oddelek na svoje noge. Ker se izdelava klasičnih cenikov za dekor ne izplača, je predlog za novi cenik podoben načinu, ki ga ima EE 8.

Iz naše evidence je vsak mesec razvidno, kolikšna je vrednost dekor izdelkov. Na drugi strani je tudi vidno, kolikšna bi bila vrednost teh izdelkov v navadni izvedbi (ne v dekorju). Razlika med obema predstavlja vrednost, ustvarjeno v dekor oddelku. Ta razlika ali vrednost zaradi dekor izvedbe bo pred-

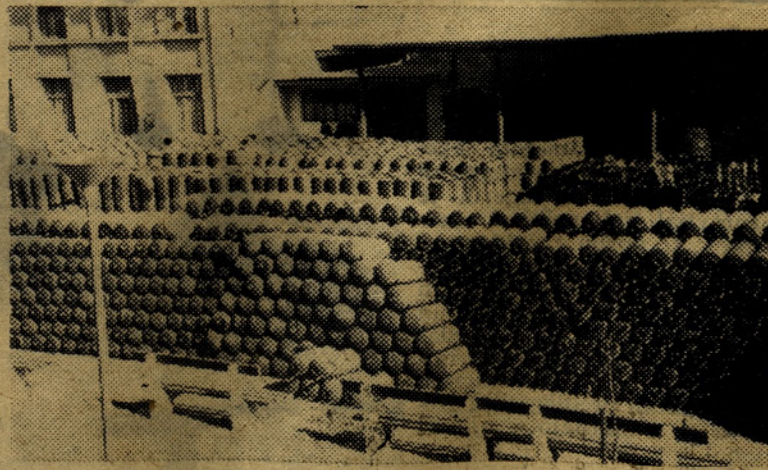
stavljala osnovo za mesečni sklad osebnih dohodkov v dekor oddelku. Npr. 16 % te nove vrednosti bo šlo za osebne dohodke (za mesečno maso osebnih dohodkov).

Obstaja namreč tesna korelacijska povezanost med vloženim delom (oziroma osebnimi dohodki) in med novo vrednostjo ali razliko med obema cenama. Čim večbarvni je dekor, več dela zahteva, a tudi razlika v ceni je večja (razlika med končno ceno in ceno, ki bi jo imeli ti artikli v navadni izvedbi).

Izračun je narejen tako, da bo dekor oddelek dobil za neko proizvodnjo prav toliko osebnih dohodkov kot za enako proizvodnjo do zdaj. Povečal si bo pa lahko plače z večjo proizvodnjo po posameznem človeku. (Z istim številom ljudi več narediti ali pa doseči enako proizvodnjo z manj ljudi). Če pa hoče ostati na tem, kar ima danes, ni treba povečati niti proizvodnje niti racionalizirati s številom zaposlenih.

Tudi za kvaliteto bo imel dekor oddelek svoja merila. Osnova za ta merila bodo dosedanje izkušnje (dejanski rezultati).

Idejo za nov cenik je v malo drugačni obliki dal Jože Zupšek. Taka osamosvojitev dekor oddelka (če bo tako uspela kot dosedanje študije kažejo) bo pomenila velik korak naprej: najprej v boljših gospodarskih rezultatih in osebnih dohodkih, drugič pa v samem samoupravljanju. Dekor oddelek je veliko bolj ustrezna obračunska enota kot pa sedanja velika EE 2.

Že v prvih pomladnih dneh smo spremenili dvorišče v skladišče polizdelkov

ZA 1. MAJ ČESTITAJO
SODELAVCEM
DELAJSKI SVETI
IN SINDIKALNE
PODRUŽNICE
EKONOMSKIH ENOT

Zanemarjanje razvoja se nam krepko maščuje

Citiram sklep izredne seje upravnega odbora z dne 6. 4. 1965: sklep 11: Pospeši naj se osvajanje novih izdelkov.

Na prvi pogled je vse v redu in prav. Dejansko je treba razvoj novih izdelkov pospešiti. Toda sklepe je treba tudi izvajati in o tem bi rad napisal nekaj vrstic.

Ko sem sklep prebral, sem se seveda takoj spomnil na vse prejšnje sklepe CDS, delavskih svetov EE, upravnega odbora itd. in nehoti se mi vsiljuje misel, da bo tudi tokrat ostalo samo pri sklepu. Zdi se mi, da bi bilo predhodno ali pa vsaj sedaj potrebno temeljito analizirati, zakaj nismo izvedli vseh prejšnjih sklepov v zvezi s to problematiko.

Obravnavan problem ni preprost (je splošno jugoslovanski) in se ga nikakor čez noč ne bo dalo rešiti. Toda vsako odlaganje rešitve nas bo in nas pravzaprav že drago stane. Postavimo si

vprašanje: ali je pri pomanjkanju posode na jugoslovanskem tržišču za nas upravičljivo, da jo izdelujemo z občutno izgubo. Trdim, da ne — pa čeprav je za to stanje res tudi precej objektivnih vzrokov. Ekonomska analiza posode »Novum«, ki jo sedaj osvajamo, konkretno odnos povečanje dohodka proti vloženim sredstvom (v relativnem in absolutnem pogledu), nas mora premakniti hitreje naprej.

Namenoma nočem začeti analizirati tega problema — to je namreč stvar večjih služb. Naj bo sklep upravnega odbora oziroma ta članek samo incitator za temeljito analizo s konkretnimi sklepi, s katerimi bi naj bil v začetku članka citirani sklep dopolnjen.

ing. Danilo Fajs

Ena osnovnih zavor pri hitrejšem razvojnem delu — tako pravijo v razvojnem oddelku inštituta — je pomanjkanje strokovnih delavcev. Z okrepitevijo oddelka bi bilo moč zamujeno hitreje dohitevati. Na sliki: delavci v razvojnem oddelku inštituta »Emajle«

Za celotno kovinsko-predelovalno industrijo je čiščenje in razmaščevanje kovin izredno važna delovna operacija. Pri vseh postopkih obdelave kovinskih predmetov pride do onesaženja površine in je zato čiščenje v vsakem primeru potrebno. Seveda je potrebno še posebno skrbno čiščenje, če predmet prevlečemo z zaščitno plastjo (z galvaniziranjem, emajliranjem, lakiranjem, barvanjem itd.). Zahteva na stopnjo čistosti površine ni v vseh primerih enaka.

Pod pojmom čiščenje kovin ne razumemo samo odstranjevanja maščob in olj in sličnih onečiščenj organskega izvora, temveč tudi odstranjevanje oksidne prevleke ali drugih prevlek kovinskih spojin, ki jih označujemo kot rjo, škajo, patino. Sem spada tudi odstranjevanje ostankov laka, barve, polirnega sredstva in drugo.

Od različnih postopkov površinske zaščitne obdelave zahtevajo emajliranje in galvanike prevleke na kovinah še posebno dobro čiščenje, kar velja skoraj v enaki meri tudi za lakiranje, fosfatiranje itd. Ze majhne napake pri procesu čiščenja se lahko pri poznejši obdelavi pokažejo kot zelo škodljive. Zahtev po kvaliteti so čedalje večje in je prav zaradi tega potrebno smatrati pripravo kovin pred končno obdelavo ne kot »nujno zlo«, ampak kot prvo fazo pri površinski zaščiti odnosno oplemenititvi površine predmetov.

Poznavanje problemov čiščenja in sredstev je zato v zadnjih letih postalo izredno važno in igra v kemiji, fiziki metalurgiji veliko vlogo. Ker se oneči-

ščenja po svojem poreklu med sabo po navadi močno razlikujejo, si je nemogoče zamisliti praktično rešitev vseh problemov z enim samim sredstvom ali na en sam način. V grobem bi lahko substance, ki pridejo v poštev za čiščenje, razdelili v dve veliki skupini:

- v heteropolarne in
- v homeopolarne.

Enaka razdelitev velja tudi za snovi, s katerimi je površina onečiščena. Temu ustrezno se dajo torej anorganske heteropolarne snovi (n. pr. metalni oksidi, vodotopne in vodonetopne soli)

Čiščenje kovin in razmaščevanje

Čistiti z heteropolarnimi substancami n. pr. anorganskimi kisljinami. Organske nečistoče (n. pr. ogljikovodiki iz polirnih past, hladilno olje) pa z homeopolarnimi organskimi topili. Lahko pa se za čiščenje poslužujemo tudi postopkov, ki bazirajo na koloidno-kemijskih procesih. Med tema dvema najvažnejšima grupacijama nečistoč pa so vsa tista, katerih gradnja je delno hemeopolarna, deloma pa heteropolarna.

Znana je cela vrsta postopkov za čiščenje kovinske površine, ki so fizikalne, kemijske in fizikalno-kemijske pri-

rode. Za doseg kvaliteta dela je potrebno uvesti več postopkov, ki se medsebojno dopolnjujejo. Tako poznamo sledeče operacije čiščenja površine:

- a) grobo mehansko čiščenje; sem spada čiščenje s pomočjo kvarčnega peska, jeklenega peska, karborunda itd.;
- b) termično oziroma elektrotermično čiščenje;
- c) mehansko čiščenje s kemijskimi agensji;
- d) čiščenje z ultra zvokom (postopek je poznan že nekaj desetletij).

4) elektrolitsko razmaščevanje. Po tem postopku se odstranijo zadnji ostanki maščob — tako pripravljene površine potem galvanjsko zaščitimo. Sredstva, ki spadajo v to skupino, so natrijev lug, soda, ali ustrezne alkalne soli z dodatkom clankalija;

5) čiščenje z kisljimi sredstvi. Sem spadajo vodotopna organ. topila, kot alkoholi ali estri, nadalje fosforna kislina ali kislji fosfati in površinsko aktivne substance. Često vsebujejo te raztopine še sredstva, ki preprečujejo delovanje prisotnih komponent na kovino samo;

6) drugi postopki čiščenja se uporabljajo le v izjemnih primerih in v posebne namene n. pr. čiščenje v tahnah. Postopek je poznan pod imenom Kolene, Virgo ali Du Pont postopek. Nadalje čiščenje s pomočjo plinov pri visokih temperaturah.

V naši tovarni uporabljamo od naštetih načinov čiščenje s peskanjem, termično čiščenje, čiščenje z lugi ter detergenti in organ. topili. Storit bo treba še mnogo, če bomo hoteli doseči kvaliteto predobdelavo, saj posamezni postopki npr. za radiatorje in kolesa ne ustrezajo najnovejšemu stanju tehnike.

Hudales T.

*Na ta način čistimo cunder in ostanke žilinder, ki imata od osnovne kovine različni razteznošni koeficient, zaradi česar pri segrevanju odpadeta. Z elektroerozijskim postopkom pa poliramo površine izredno trdih kovin oziroma legur.

Drugi način delitve bi lahko bil tudi glede na kemijski karakter raztopine, ki reagira lahko alkalno, nevtrarno ali kislno.

- 1) alkalna sredstva za razmaščevanje so: alkalni hidroksidi, alkalni karbonati, fosfati, silikati in boraks;
- 2) topila za razmaščevanje so v glavnem klorirani ogljikovodiki in to trikloretilen, perkloretilen, tetraogljik;
- 3) emulzijska sredstva za razmaščevanje so razredčene emulzije organ. topil z visokim vreliščem (petrolej, solvetna nafta itd.);

KAKO SO NASTALE KOMISIJE DELAVSKEGA SVETA

Ko smo leta 1950 izvolili prvi delavski svet, se je že na prvih zasedanjih postavljalo vprašanje, kako rešiti razne gospodarske in druge probleme, ki so se nenadoma pojavili ob prehodu iz administrativnega socializma v delavsko samoupravljanje. V tedanjih razmrah se je naš prvi delavski svet dokaj dobro znašel. Večina dobrih strokovnih delavcev so bili člani delavskega sveta, teh pa je bilo zelo malo. Takrat smo imeli v tovarni tri inženirje iz tehnične stroke in enega inženirja ekonomista. Poleg teh je bilo v delavskem svetu tudi precej izkušenih delavcev, ki so si pridobili znanje z dolgoletno prakso pri raznih delih v tovarni. Razprave na zasedanjih delavskega sveta so se nanašale največ na probleme v proizvodnji. Mnogokrat ni mogel delavski svet sklepati o določenih gospodarskih zadevah, ki so bile na dnevnem redu, ker so se pojavljale razna vprašanja, na katere ni bilo mogoče povsem zanesljivo odgovarjati ter sprejeti ustrezne sklepe. Zaradi tega je že prvi delavski svet postavljali raznečasne komisije, ki so imele nalogo, da dobro preštudirajo določeno gospodarsko problematiko ter pripravijo poročilo in predloge za rešitev različnih problemov, ki jih ni bilo malo. V tečasne komisije je delavski svet imenoval večinoma svoje člane, ki so se kot strokovni delavci razumeli in obvladali določeno strokovno področje dela, katerega je bilo potrebno opraviti. V zapisnikih tedanjih zasedanj zasledimo različna imena, ki so še danes znana kot npr.: Lesjak, Seničar, Zupanek, Ilgo, Zavšek, Božič, Pompe, Ribič, Kroflič in drugi.

Tečasne komisije so bile v veliko pomoč delavskemu svetu in se je v nadaljnjem razvoju delavskega samoupravljanja izkazala v praksi velika potreba po njihovem delovanju. Končno so tudi množične organizacije (sindikati ZKJ in ZMS) priporočale organom delavskega samoupravljanja ustanavljanje takih komisij, ki so bile takrat nujno potrebne za uspešno delovanje delavskega sveta.

V prvi fazi razvoja delavskega samoupravljanja — od leta 1950 do leta 1960 — so se tečasne ali stalne komisije močno uveljavile na vseh področjih

dejavnosti podjetja zlasti zaradi tega, ker so bile strokovne službe takrat premalo razvite in ker je močno primanjkovalo dobrega strokovnega kadra, ki naj bi izvrševal sklepe delavskega sveta ter posredoval zanesljive gospodarske analize iz celotnega področja poslovanja podjetja. V dobi decentralizacije delavskega samoupravljanja pa so te komisije in odbori čedalje bolj izgubljali svoj pomen. Komisije so postale le bolj formalne in njihov učinek ni bil več takšen, čeprav v nekaterih primerih še pomemben, ko je bil prej.

Razvoj delavskega samoupravljanja je torej prerasel tako obliko delovanja organov delavskega samoupravljanja.

ZAKAJ SO KOMISIJE, ČEPRAV NE VSE PREŽIVELE SVOJ ČAS?

Ko sem se nekoč spustil v pogovor z enim naših vodilnih delavcev in sem mu omenil, kaj je po mojem mišljenju njegova dolžnost, mi je dejal, da to ne spada v njegovo pristojnost in da mora to — sicer običajno opravilo — rešiti ta in ta komisija. Dokazoval sem mu, da takih operativnih zadev ne rešuje komisija delavskega sveta, vendar si ni dal dopovedati, čeprav sem občutil, da se na tistem strinja z menoj. Možno je izogibal odgovornosti, čeprav je občutil, da je za svoje odločitve in za svoj posel on sam odgovoren. Ko sem mu omenil, da je pri analitski oceni delovnega mesta, katerega zaseda, dobil ustrezno število točk, je to mojo pripombo hote preslišal. Skratka, zakaj bi bil on odgovoren za določen ukrep, če pa to odgovornost lahko prenese na komisijo, ki jo sestavlja njegovi sodelavci, ki pa nimajo nič skupnega z delom, ki ga mora on opraviti na svojem delovnem mestu. Takih pojavov je bilo v razvoju delavskega samoupravljanja v naši tovarni mnogo. Zlasti so se ti pojavi pokazali in izbijali na dan v takšni ali drugačni obliki po izvršeni decentralizaciji, ki vsekar ni bila formalna, temveč dejanska.

Že uvodoma sem omenil, da je bilo leta 1950 neznansko malo strokovnih kadrov. Če smo imeli takrat samo štiri inženir-

je, jih imamo danes 34 strokovnih delavcev z visokošolsko izobrazbo, 8 strokovnih delavcev z višjo šolsko izobrazbo in 115 strokovnih delavcev s srednjošolsko izobrazbo. S tem kadrom so se okrepile strokovne službe, ki morajo opravljati svojo funkcijo in z vso odgovornostjo posredovati vse potrebne podatke organom delavskega samoupravljanja, ter organizirati izvrševanje njihovih sklepov. Razumljivo je, da vrše strokovne službe svojo funkcijo pod vodstvom glavnega direktorja, ki vodi poslovanje podjetja, izvršuje sklepe centralnega delavskega sveta in drugih organov delavskega samoupravljanja.

V zadnji mandatni dobi je imel centralni delavski svet 16 komisij in odborov v kateri so sodelovali 103 člani kolektiva. Ti odbori in komisije so stalni v njih pa je angažiranih nad 50 strokovnih delavcev, ki morajo že po svoji službeni dolžnosti opravljati tista delovna opravila, ki jih opravljajo v komisijah in odborih. Razumljivo je, da taka dejavnost hromi delo strokovnih služb in zmanjšuje njihovo odgovornost.

V komisiji za družbeni standard imamo npr. dva strokovna delavca iz kadrovske social-

na dalje v taki obliki kot so, ali pa naj se strokovne službe bolj razvijejo in zavzamejo svoj pravi družbeni položaj v našem samoupravnem sistemu.

PRAVNI POLOŽAJ KOMISIJ IN ODBOROV CDS

Dosedanji zakonski predpisi niso posebej predvidevali, da delavski sveti ustanavljajo razne komisije in odbore. Te komisije in odbori so bili ustanovljeni po potrebi kot začasni ali pa tudi stalni. Bili so kot pomoč za uspešno delovanje centralnega delavskega sveta, niso pa imeli pravice, da odločajo o določenih vprašanjih (razen komisij za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij in komisije za določitev delovnih mest, na katerih je delo za žene in mladino izpod 18. leta starosti prepovedano). Ti dve komisiji odločata samostojno. Tudi disciplinska komisija odloča samostojno in se ravna po internih predpisih, ki veljajo za disciplinske prekrške.

Nedvomno je, da bodo tudi v bodoče organi delavskega samoupravljanja ustanavljali raznečasne komisije, vendar ne v tolikšnem obsegu, kar pa je seveda odvisno od pravičnega družbenega delovanja strokovnih služb v podjetju.

KATERE KOMISIJE IN ODBORE SMO IMELI DOSLEJ PRI CENTRALNEM DELAVSKEM SVETU?

Nedvomno bodo morale še v bodoče obstajati pri centralnem delavskem svetu naslednje komisije in odbori, ki že sedaj delujejo in to: odbor za civilno zaščito, odbor za požarno varnost, izdajateljski svet »Emajlirca«, komisija za tehnične izume in tehnične izpopolnitve, komisija za stanovanjska vprašanja, komisija za določitev delovnih mest, na katerih je delo za žene in mladino prepovedano, centralna disciplinska komisija in arbitražna komisija. Ostale komisije in odbori kot so komisija za družbeni standard, komisija za osvajanje novih izdelkov, komisija za štipendije, odbor za kadrovske politike in podobne bodo verjetno odpadle. Ostala bo tako kot doslej tudi centralna komisija za higiensko tehnično varnost.

Emil Jejčič

KOMENTAR

nega sektorja. Toda, ali ni kadrovske socialna služba tista, ki mora s tem v zvezi izvršiti vso potrebno strokovno dejavnost ter ugotoviti posredovati organom delavskega samoupravljanja? Nadalje imamo med drugim tudi odbor za splošno politiko delitve osebnih dohodkov. Ali ni tudi tu strokovna služba, ki zasleduje razvoj našega gospodarstva tista, ki lahko posreduje organom delavskega samoupravljanja vse potrebne podatke, ki zadevajo delitev osebnih dohodkov. V tem odboru je prav tako strokovnjak, ki se bavi izključno s problematiko osebnih dohodkov.

To sta samo dva primera. Je pa še več drugih, o katerih je treba v bodoče razmišljati in se odločiti ali naj ostanejo še

Kdaj bomo dobili novo analitično oceno?

Sedanja analitična ocena je bila sprejeta leta 1962. Vsako delovno mesto je bilo ocenjeno po dvajsetih kategorijah. Od leta 1962 pa do danes se je že marsikaj spremenilo. Spremenili so se mnogi tehnološki postopki, deloma se je spremenil asortiman, spremenili so se delovni pogoji, število zaposlenih, odgovornost na posameznih delovnih mestih in pomen posameznih služb. Veliko tega je poudarjenega v mnogih pritožbah, ki so prišle na upravni odbor zaradi nepravilno ocenjenega delovnega mesta.

Mnoga delovna mesta so bila ustanovljena pa času, ko je bila izdelana sedanja analitična ocena. Nekateri naši člani so zelo nazorno povedali, da so ta delovna mesta bila ocenjena »skozi drugačna očala« kot vsa ona leta 1962. To drži. Ni jih ocenjevala komisija, ki je bila pristojna v letu 1962 in menjali so se člani upravnega odbora.

V sedanji analitični oceni so še druge slabosti, ki zahtevajo izdelavo nove analitične ocene. Želimo si, da bi bila nova analitična ocena boljša od sedanje. Dosedanje izkušnje pri izdelavi analitične ocene nam bodo najboljše šola za to, kako moramo ravnati, da bo v novi oceni čim manj takih napak, ki so skrite ali vidne v sedanji analitični oceni.

Odbor za delitev osebnih dohodkov, ki ima iz vsake EE po enega člana, je nedavno dobil od upravnega odbora nalogo, naj skupno s strokovno službo prouči in predlaga upravnemu odboru, če bomo izdelali novo analitično oceno za celo podjetje ali pa ostanemo še naprej pri sedanji analitični oceni, ki bi jo samo na potrebnih mestih korigirali. Po daljši razpravi se je odbor odločil za izdelavo nove analitične ocene. To bi bilo možno izdelati do konca tega leta. Da bo potem potrebno preračunati vse cenike del na nove obračunske osnove in vse dinarske akorde (ali norme,

kot jih sedaj imenujemo — če seveda še ne bomo prešli na časovne norme), o tem ni bilo veliko govora. Moramo pa upoštevati tudi to, če predvidevamo to, kdaj lahko nova analitična ocena stopi v veljavo.

Izrečenih je bilo tudi nekaj zelo dobrih predlogov za sam način izdelave nove analitične ocene. Vsako delovno mesto se ocenjuje po dvajsetih kriterijih in za vsak kriterij naj bi bila postavljena komisija. Tako bi ena komisija ocenila za vsa delovna mesta v tovarni samo to, koliko šole je treba imeti na vsakem delovnem mestu. Druga komisija bi ocenila za vsa delovna mesta, koliko let prakse je potrebno imeti, da se delo lahko normalno opravlja. Tretja komisija bi ocenjevala samo odgovornost na vseh delovnih mestih. Enako za vse ostale kriterije. Za vsak kriterij posebna komisija.

Zelo važna stvar bodo opisi del za vsa delovna mesta. Pri sedanji analitični oceni so bili nekateri opisi tako skopi, da so obsegali samo nekaj vrstic, drugi pa po cele strani. Že tukaj bomo morali biti enotni in res tako izčrpni, da opis ne bo samo povečevanje nekega delovnega mesta, ampak v prvi vrsti osnova za pravilno analitično oceno.

Kakor mnogi razlogi očitno kažejo, da ima sedaj veljavna analitična ocena mnoge slabosti in da je potreb-

no izdelati za celo podjetje novo oceno, tako so tudi nekateri razlogi, ki govorijo proti temu, da bi tako kmalu šli na novo analitično oceno. Podjetje je v fazi uvajanja nove organizacije. Nova organizacija dejansko ne bo začela veljati čez noč, ampak bo preteklo več časa, preden bo popolnoma zaživila. Delokrog na posameznih delovnih mestih se bo menjal, menjala se bo odgovornost, zato bo analitična ocena na nekaterih mestih že prej zastarela kot bo začela veljati. Dokler podjetje organizacijsko ni umirjeno, tako dolgo je podobno močno razburkanemu morju in šele ko se voda umiri, lahko na vsakem mestu natančno izmerimo, kako globoko je na tistem mestu morje.

Druga taka stvar je to, da ob novi analitični oceni vsi pričakujemo višje plače. Dejansko je to najlažja in najmanj boleča pot, da osebnih dohodki vsem porastejo, vendar enim bolj drugim manj. Za tako akcijo (povišanje osebnih dohodkov) pa je treba imeti denarja. In kako bomo letos zvozili (zmrznjene cene, spremenjene obveznosti družbi, pomanjkanje materiala), tega zdaj še ni mogoče predvidevati.

Upravni odbor bo o tej stvari še podrobneje razpravljal in takrat bomo o izdelavi nove analitične ocene lahko pisali bolj točno. Zaenkrat je nakazanih samo nekaj misli in predlog odbora za delitev osebnih dohodkov.

TI

Služba za organizacijo, metode in tehnično poslovanje

Lani ta služba pri celjski upravi še ni bila organizirana. Z novim letom pa je ta služba začela poslovati in jo vodi Jože Zagoričnik. Prav tako je z novim letom zasedeno mesto občinskega gradbenega inšpektorja. To službo opravlja inž. Aleksander Bukanovsky. Z novim letom se je občinski inšpektorat okrepil tudi z veterinarsko inšpekcijo, ki jo vodi dr. Anton Kovač.

Podroben obračun dela

15. aprila 1965 so se sestali člani delavskega sveta sedme ekonomske enote. Dnevni red njihovega zasedanja je bil naslednji:

— mesečno poročilo obratov za mesec marec 1965;

— prekoračen predvideni delovni čas pri nekaterih naročilih in

— razno

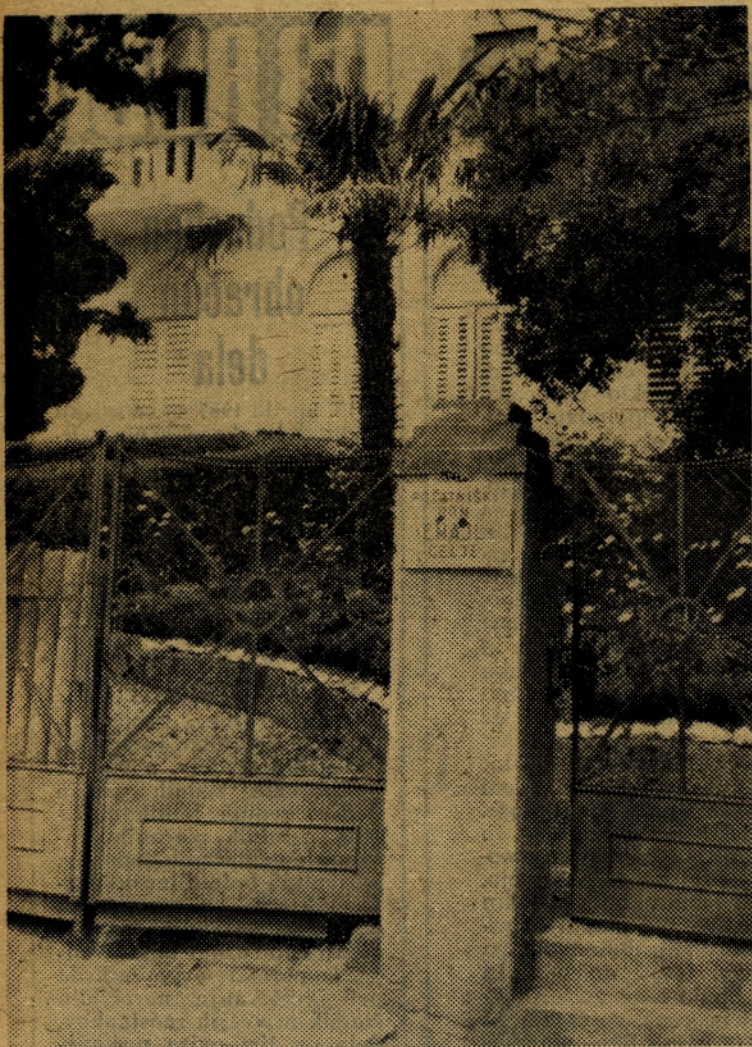
Najprej je poročal obratovodja strojnega ključavničarstva. Podrobno je govoril o izvršenem delu, o številu opravljenih rednih ur in nadur, rednih letnih dopustih, izrednih plačanih izostankih, neplačanih dopustih, izostankih bolnih ter o opravičenih in neopravičenih izostankih. Podobno so poročali tudi drugi obratovodje. Iz poročil so povzeli, da pri izvrševanju naročilnih števil in večjih zaostankov, delo pa jim ovira pomanjkanje strojnic v ključavničarskem obratu, žice za previjanje elektro motorjev, žičnih šip in podobno.

Nato so z vodjem ekonomske enote ing. Geratdom Premšakom pregledali prekoračena izplačila osebnih dohodkov po grupah. Drugo točko dnevnega reda so zaključili, da bodo vsak mesec kontrolirali naročilne številke, predvsem tiste, kjer pride do prekoračenja osebnih dohodkov.

V zadnji točki so okvirno pregledali pravilnik o notranji organizaciji podjetja. Imenovali so petčlansko komisijo, ki ima nalogo podrobneje proučiti naveden pravilnik v sodelovanju z vodji obratov in predsedniki zborov proizvajalcev. Pismene predloge in pripombe bo komisija zbrala do 27. aprila 1965 in jih posredovala delavskemu svetu sedme ekonomske enote. Na koncu je vodja ekonomske enote informativno poročal, da bodo po ureditvi prostorov skladiščili lesene modele v prostorih klavnice na Spodnji Hudinji.

* Kramljamo *

* Kramljamo *

Letos lahko pričakujemo, da bo spričo ugodne prodaje počitniškega doma v Fiesi dom v Crikvenici dobro opremljen. To nam je tudi zagotovilo, da bo letovanje članov kolektiva prijetno

Počitniški dom v Fiesi prodan

Naše podjetje je zadnja leta imelo dva počitniška domova ter se je pokazalo, da je zlasti počitniški dom v Fiesi nerentabilen. Upravni odbor je zaradi tega na seji dne 13. 2. 1965 sklenil počitniški dom prodati, izkupiček pa porabiti za ureditev počitniškega doma v Crikvenici.

Postavljena je bila posebna komisija, ki je imela nalogo, da poišče kupca in pod najugodnejšimi pogoji proda počitniški dom v Fiesi. Zaradi razmeroma kratkega časa, ki ga je imela komisija na razpolago, je morala pohiteti s svojo nalogo. Razpis je uspel; bilo je več ponudnikov in je bil počitniški dom v Fiesi nato prodan kot najboljšemu ponudniku komunalnemu podjetju »Vodovod« v Kranju, ki je že plačal kupnino v višini din 14.900.000. Prodajo tega doma je odobril tudi centralni delavski svet na seji dne 25. 3. 1965, se strinjal s kupnino in sklenjeno pogodbo.

S prodajo pridobljena denarna sredstva bomo uporabili za preureditvena dela pri počitniškem domu v Crikvenici. Tu je

predvsem predvidena ureditev sanitarij (stranišč, greznic, ponikovalnice, kanalizacije), velik del sredstev bo pa uporabljen za izpopolnitev kuhinje in jedilnice ter ureditev plaže. Dela so bila že oddana gradbenemu podjetju »Obnova« v Celju, ki dela že izvaja ter jih mora do pričetka sezone dovršiti. Preureditvena dela bodo tako znatno pripomogla k izboljšavi obstoječih razmer v našem počitniškem domu v Crikvenici, urejena po bo tudi zelo potrebna plaža ob morju za kopanje. Stroški za preureditvena dela bodo znašala približno toliko, kot znaša izkupiček za prodani dom v Fiesi. Kot je iz tega razvidno, je prodaja doma v Fiesi uspela ter bodo sredstva pridobljena na ta način koristno uporabljena in naložena.

Še malo, pa se bodo začeli redni letni dopusti. Marsikdo še ne ve, kje bo letos preživel svoj dopust. Dosti se jih bo odločilo za letovišča in domove počitniške zveze, to pa predvsem zaradi minimalne dnevne cene letovanja, katera praktično skoraj ne bremeni letovalcev.

Ker je interes večji kot so pa kapacitete letovišč počitniške zveze, si je družina počitniške zveze v naši tovarni sama zgradila svoj vikend v okviru celjske počitniške zveze. Vikend je zgrajen v enem najlepših turističnih krajih naše obale in sicer v Makarski. Z lastnim letoviščem smo si zagotovili letovanje, tako da ne bo prišlo do situacij kot jih je bilo v preteklem obdobju, da prenekateri naši delavci ni mogel letovati samo zato, ker ni bilo prostora.

V preteklem obdobju je že veliko naših članov letovalo v Makarski, le ti bi lahko povedali nepozabne trenutke iz Makarske. Kraj je izredno lep, saj

leži Makarska v središču dalmatinske obale z okoli štiri tisoč prebivalci in dvokilometrsko plažo, ob kateri se razprostirajo cvetoči parki in drevoredi, ki nudijo prelepo počutje tistemu, ki se prepusti bujnemu

najvišjim vrhom 1762 m. Na Biokovem je planinski dom, s katerega je prekrasen razgled na bližnje otoke in vso razčlenjeno obalo. Južna stena Biokova je gola in stoji nad morjem kot prava obrambna stena pred

Makarska ima številne in lepo urejene hotele in specializirane restavracije. Letoviščarjem nudi vse vrste zabav — od kinopredstav, koncertov pa do prostih zabav s plesom na prostem.

Prometne zveze z Makarsko so zelo ugodne. Vsak naš letovalec potuje na skupinsko karto s 75 % popusta. Čisto posebno doživetje pa je vožnja do Makarske.

Prepričan sem, da so taki ugodni pogoji zelo redki, kjer bi letovalec lahko preživel svoj dopust po tako nizki ceni. Vtiši naših dopustnikov so zelo zanimivi: cena minimalna, podnebje toplo in stalno, morje za potapljače zelo privlačno, za planince pa so privlačni gorski vrhovi Biokova, za plesalce je vedno preskrbljeno, borovi gozdovi pa primerni za tihožitja.

Prijave za letovanje sprejema Anton Šarlah v upravnem poslopiju soba št. 28. Pohiti s prijavo, da ne bo prepozno.

Šarlah

LETOVANJE MLADIH

mediteranskemu podnebjju in rastlinstvu. Temu se pridružijo še oljčni nasadi, ki se razprostirajo na desetine kilometrov po pobočjih Biokova. Biokovo je gorski masiv in se vleče kot veriga ob obali v smeri Splita z

vdorom hladnih severnih vetrov. Ravno to daje Makarski stalno toplo podnebje in na ta način podaljšuje letno sezono. Vso okolico Makarske pokriva gozdnata borovi gozdovi, ki so idealni za ureditev letovišč.

Turistični servis

Hiter tempo življenja in pospeševanje proizvodnje ima za posledico, da se naš človeški organizem vse hitreje utruja. Ropot strojev, težko fizično delo in slab mestni zrak zelo škodljivo vplivajo na zdravstveno stanje delavcev. Ze čisto iz naravnega nagona si vsak delavec želi v naravo, kjer je mir in čist zrak. Ze večkrat je bilo poudarjeno, da je potrebno pospeševati domači turizem, toda storjenega je bilo doslej še vse premalo. Da pa naš domači turizem ni dosegel takšne stopnje kot si jo želimo, so krivi predvsem osebni dohodki posameznikov, kateri ne zmorejo visokih gostinskih storitev.

Da pa bi lahko kljub temu izkoriščali proste urice v naravi, se tudi v naši tovarni razvija nova veja turizma. Zaradi dragih hotelskih storitev prihaja na dan staro polževo pravilo, da je najbolje in najceneje, če si hišo in hrano nosiš kar s seboj. Tako se razvija nova oblika turizma — turizem z lastno opremo. Če pa pogledamo ceno oprevidimo, da ni tako majhna, da bi si jo lahko vsakdo privoščil.

V naši tovarni se dosedaj zelo malo ali pa skoraj nihče poklicno ne bavi s turizmom naših delavcev; da bi jim svetoval in jih

usmerjal. Prav tako v tovarni in v samem Celju ni turističnega servisa, kjer bi si lahko sposojevali opremo. Ze preteklo leto je počitniška zveza v tovarni uvidela potrebo, da v tovarni ustanovi turistični servis. Do tega uresničenja je tudi prišlo. Počitniška zveza v tovarni je omenjeni servis sicer ustanovila in ga ima še sedaj, toda zaradi skromnih finančnih sredstev, ki jih je imela na razpolago, je servis še zelo skromen. Osnova k nadaljnjemu delu pa je kljub temu storjena. Še z nekaj finančnih sredstev bi lahko imela počitniška zveza v tovarni centralni servis s turističnimi rekviziti.

Počitniška zveza se s svojim servisom ni zaprla v krog članstva, temveč so že vseskozi poslagali po rekvizitih tudi ostali člani kolektiva in jih tudi v okviru možnosti dobili.

Prepričani smo, če smo že napravili prve korake in postavili temelje, da bodo še nekateri uvideli, da je tak servis v naši tovarni nujno potreben in ga finančno podprli. Na tak način ne bo prišlo več do negodovanja med člani kolektiva, ko jim v sedanjih možnostih ne moremo ustreči.

Anton Sarlah

ZA FINANSIRANJE KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Na nekaterih krajevnih skupnostih in na kandidacijskih zborih volivcev v celjski občini so spraševali, koliko dajejo druge občine v celjskem okraju iz proračuna za financiranje krajevnih skupnosti. Po podatkih, s katerimi razpolagajo pri občinski skupščini v Celju, je slika dokaj različna.

V Slovenskih Konjicah krije 21 krajevnih skupnosti komaj 20 % potreb iz proračuna, v Žalcu 19 krajevnih skupnosti 17 % iz proračuna, v Velenju 18 krajevnih skupnosti kar 91 % iz proračuna, v Mozirju 6 krajevnih skupnosti ne dobijo ničesar iz proračuna, v Celju 19 krajevnih skupnosti dobi 80 %

potrebnih sredstev iz proračuna, v Šentjurju 9 krajevnih skupnosti krije 25 % potreb iz proračuna ter v Laškem 12 krajevnih skupnosti krijejo vse svoje potrebe iz proračuna, kar pomeni, da same ne ustvarjajo nobenih sredstev, medtem ko je v Mozirju ravno nasprotno, ko vsa sredstva zberejo komune same.

Sredstva, ki jih krajevne skupnosti sprejmejo iz proračuna, znašajo v občini Slovenske Konjice 18,5 milijonov, Žalec 8 milijonov, Velenje 7,5 milijonov, Mozirje 0, Celje 100 milijonov, Šentjur 6 milijonov in Laško 20 milijonov.

Saj se znamo zabavati!

Da smo družabni, to vemo. Manjka nam le organiziranih družabnih prireditev. Na sliki: člani kolektiva za novo leto

Ena redkih družabnih prireditev je ples društva Ljudske tehnike, ki je tudi letos lepo uspel. Nanj članov kolektiva ni treba posebej vabiti

Družbeno politične organizacije, organi upravljanja in društvo Ljudske tehnike omogočijo vsako leto ženam dostojno proslaviti 8. marec

POPOTNI ZAPISEK

Köln-to pot drugače

Letos se je naše podjetje že drugič udeležilo specializiranega sejma hišne opreme v Kölnu.

Z ozirom na mednarodni sloves, ki ga ta sejm uživa, je naša udeležba prav gotovo zelo koristna in umestna. Ne gre samo za povečanje izvoza na zapadna tržišča, marveč tudi za zasledovanje razvoja izdelkov tujih proizvajalcev.

Sejem hišne opreme v Kölnu ima že lepo tradicijo in je najboljši tovrstni sejem v Evropi. Med ostalim ga odlikuje tudi izredno dobra mednarodna udeležba. Posebna zanimivost je to, da je predvsem zaradi lažjega dela vstop na sejmu dovoljen samo razstavljalcem, kupcem in vabljenim gostom; torej širokim krogom vstop ni dovoljen.

Sejem obsega trinajst paviljonov, od katerih jih je kar šest v dveh etažah. Podatki od lani nam povedo, da je razstavljalo preko 1900 nemških in drugih razstavljalcev.

Razen tistih izdelkov, za katere obstajajo specialni sejmi (n. pr. elektronska industrija, ogrevanje in centralna kurjava, pohištvo, tekstil i. pd.), so na sejmu razstavljeni prav vsi izdelki (potrebni in nepotrebni), ki spadajo v hišno opremo. Zelo dobro je bila zastopana predvsem industrija kuhinjske op-

reme (električni štedilniki, pralni stroji itd.), bodisi izdelki kot posamezni elementi ali pa kot kuhinjski kompleti. Nadalje industrija vseh vrst ročnih in električnih gospodinjskih aparatov oziroma pripomočkov, pa seveda tudi vse vrste kuhinjske posode, jedilnega pribora itd., itd.; skratka vse, kar je možno uporabiti v kuhinji. Dosti je bilo razstavljenih tudi sobnih peči na plin, nafto, tekoča in na trda goriva. Nadalje je bilo tudi ogromno eksponatov s področja priročnih hišnih delavnic in orodja za vrtičkanje. Za naštetim seveda niso prav nič zaostajali izdelki iz umetnih mas. Njihov prodor in uporabnost pri vseh hišnih potrebščinah sta na tem sejmu več kot očitna.

Na sejmu so bili skratka razstavljeni mogoči in nemogoči izdelki. Prej omenjeno število razstavljalcev ni toliko zanimivo kot bi bilo zanimivo. Ta številka bi bila prav gotovo izredno visoka. Če sedaj razmislimo, koliko ur (konstrukcijskih, orodjarskih itd.) je potrebno za osvojitve industrijske proizvodnje določenega izdelka, potem si zelo težko zamislimo, kakšno impozantno število ur je bilo potrebno za osvojitve razstavljenih predmetov. O tem je vredno vsaj nekoliko razmisliti.

Na koncu naj zapišem sledečo ugotovitev: poleg inozemskih

proizvodnih obratov in načina proizvodnje se izplača pogledati tudi sejme, na katerih razstavljajo proizvode, ki so za naše podjetje zanimivi. Ogledali bi si jih naj oblikovalci in konstruktorji podrobneje, vodilni delavci in delavci, ki imajo vpliv na osvajanje novih proizvodov, pa v grobem.

V prihodnji številki bom podal v grobih obrisih opis pro-

izvodov inozemskih firm, ki so zanimivi za naše podjetje.

Ob tej priložnosti bi obvestil člane kolektiva, da bomo udeleženci kölnskega sejma priredili debatno popoldne, dne 2. aprila ob 16.30 uri v dvorani centralnega delavskega sveta. V sproščenem razgovoru naj bi podali vtise s sejma in poskušali v zvezi s tem sprejeti eventualne sklepe.

ing. D. F.

Drago plačana malomarnost

Za nekega vzhodnonemškega kupca smo pogodbeno obvezani mimo velikosti posode označevati še ceno izdelka. Že v preteklem obdobju je bilo nekaj primerov, da so se pri signiranju cen na izdelke v emailirnici pomotili. Vendar je šlo za manjše vsote. To pa ni primer pri zadnji reklamaciji, kjer gre za vsoto 1.125.002 dinarjev.

V emailirnici so namreč v mesecu februarju napačno označevali 16 cm lonce s ceno 1,50 namesto 2,25 DM. Tako so označili 6.000 izdelkov. Škodo, ki jo je kupec s tem utrpel, nam bo

odbil od pogodbene vrednosti zaključka.

Ker so pri prejšnjih reklamacijah izvozniki opozarjali tehniški sektor na napake in ker se je napaka, katero so izvozniki ocenili kot rezultat malomarnosti, ponovila, so to pot posredovali prijavo upravnemu odboru. Upravni odbor je s predlogom izvoznega sektorja, naj povzročeno škodo trpi emailirnica, soglašal. Zato bodo omenjeno vsoto odbili emailirnici od mase osebnih dohodkov v mesecu aprilu.

POLJSKA MED DVEMA OBISKOMA — POLJSKA MED DVE

(Nadaljevanje)

Dunajski vzhodni kolodvor. Isto število peronov, redki potniki v kožuhih s težko prtljago, kot pred sedmimi leti. Mogoče se je nekoliko izboljšala kvaliteta oblek, povečalo število krznenih plaščev in predvsem, kar je najlepše: ljudje so bolj živahni, prijaznejši in dostopnejši. Na vlaku je red in čistota. Carinski pregledi so hitreje opravljeni. Namesto mrkih, uradnih carinikov so po trkajni pojavi med vrati nasmejan ženski obraz. Sedem let je dolga doba. In smeh na obrazu ne pride preko noči, sploh pa ne v uniformi. Postanki na postajah so krajši. Iz čeških zvočnikov napovedujejo prijazni ženski glasovi. Žične ograje na češki objemni postaji ni več. Čudovito kako se človek počuti, ko pomisli sedem let nazaj. Sam sem v kupeju. Časa je na

pretek. Mislim na znanca, ki sem jih srečal pred sedmimi leti na Poljskem. Nekaj pisem, potem občasno še kakšna razglednica in voščilo za novo leto spomini — pa še ti zbežijo.

Dobro jutro! Dobro došli v poljski državi! Enako voščilo kot pred sedmimi leti. Nekoliko vprašanj, pozdrav in zopet sem sam.

Katovice. Od dima poslopja. Jutranja jesenska megla. Hladen veter in ljudje v zimskih plaščih. Stojimo na novem peronu. Vlak za vlakom obstaja na peronih in bruha iz sebe množice delavcev, katerih reka se izliva skozi izhode postaje v mesto. Katovice je center poljske industrije. Se in še prihajajo vlaki, mi pa zapuščamo postajo s ciljem Varšava. S 100 km brzino drvimo mimo rudnikov in tovarn ter od dima očrnelih naselij. Ničesar zani-

mivega. Vse črno. Oblaki črnega dima.

Počasi zadremam. Ko odprem oči, druga slika. Pozno jesensko sonce, borovi gozdovi in gaji, polja in kmečka naselja z značilnimi svetlo modro pobarvanimi hišami. Ure in ure ravnina s to sliko. Bolj in bolj strnjena naselja. Tovarniški dimniki. Varšava. Peron kot pred sedmimi leti. Sofer z vprašanjem: imate dolarje? Ureditve formalnosti na naši ambasadi. Kratek ogled središča mesta, nakup razglednic in že sem na poti nazaj proti jugu v center poljske industrije. Gneča v restavraciji vlaka. Sklepanje poznanstva pri mizi, pivo, vodka in debata o Jugoslaviji.

Katovice. Stari nosač v polomljeni nemščini zahteva trikratno plačilo. Iskanje prenočišča v hotelih Monopol, Polonia, Opolski. Po ena in pol urni

vožnji postelja v hotelu Ślaski. Taksy 140 zlotov. V restavraciji hotela poluverji vseh vrst, zapete in odpete srajce — tudi večerne obleke. Zehajoči moški pri klavirju in natakariji s počasnimi preračunanimi koraki. Kot pred sedmimi leti. Pač. Več mladine v parih, bolj sproščene in z nekoliko mogoče drznimi pogledi. Soba s telefonom in posteljo 100 zlotov. Značilen vonj po stari morski travi. Utujen sem. Skušam prečitati časopis, pa ne gre.

Telefon zvoni. Vzdigнем slušalko. Portirjev glas mi naznani, da je ura 6 in da bo čez pol ure taksy pred hotelom. To me takoj vzdrami. Začenja se novi dan. Zopet potovanje, predstavljanje, urejanje formalnosti in ogled kulturnih zanimivosti.

Krakov. Zgodovina Poljske. Edino neporušeno poljsko mesto v drugi svetovni vojni. Ena

V CELJU POTREBA PO URGENTNI REŠEVALNI SLUŽBI

Na seji sveta za socialno politiko in zdravstvo so pred dnevi pri celjski občini razpravljali o organizaciji mobilnih ekip v primeru elementarnih ali drugih večjih nesreč. Člani so menili, da bi bilo potrebno organizirati urgentno in udarno reševalno službo, ki bi bila v stanju takoj intervenirati. Za organizacijo take službe se zavzemajo predvsem zaradi tega, ker izkušnje lanskoletne poplave, ki je iznenadila Celjane nepripravljene, narekuje večjo urgentnost in udarnost pri reševanju ljudi in premoženja.

V Celju ne samo da ni take urgentne reševalne službe, ampak še obstoječa je razbita in brez povezave. Zato bi kazalo ustanoviti enotno reševalno službo pri zdravstvenem domu, h kateremu bi pripojili še reševalno in traumatološko postajo. Proučiti bi bilo treba tudi integracijo reševalnih služb v sosednjih občinah.

O vseh teh vprašanjih bodo govorili tudi na širšem posvetovanju, ki bo v Celju 23. marca. Na to posvetovanje je svet za zdravstvo povabil strokovnjake s tega področja iz vseh večjih mest v državi. Ni naključje, da bo to posvetovanje prav v Celju, Celje, ki je bilo doslej večkrat hudo prizadeto s poplavami, je močno zainteresirano za organizacijo sodobne in urgentne reševalne službe, ki bi bila v stanju posledice elementarnih nesreč čim bolj omiliti. Ta posvet pa bo brez dvoma k temu nekaj pripomogel.

PRAVILNIK O NOTRANJJI ORGANIZACIJI V RAZPRAVI

Naposled smo vendarle dočakali osnutek pravilnika o notranji organizaciji, ki je v teh dneh v javni razpravi. Videti je, da je osnutek v središču vseh razprav članov kolektiva. To govori o pravilnem vrednotenju tega akta in o tem, da se člani kolektiva v polni meri zavedajo pomembnosti pravilnika za razvoj podjetja v prihodnje.

Po vsem sodeč lahko pričakujemo na pravilnik številne pripombe in dopolnila. To je nedvomno razveseljivo in nikakor ne govori o tem, da bi bili člani kolektiva zoper novo organizacijo.

MA OBISKOMA — POLJSKA MED DVEMA OBISKOMA —

najstarejših univerz v Evropi. Muzeji. Jagielonska biblioteka. Rynek glowny — stoletja središče mesta. Sukiennice, zgrajene v 14. stoletju od krakovskih cehov. Narodni muzej z galerijo poljskega slikarstva iz 18. in 19. stoletja. Gotski rotovž iz 14. stoletja. Cerkev Sv. Adalberta iz 11. stoletja. Spomenik Adama Mikiencicza porušen od nacistov in ponovno restavriran leta 1955. Marijina cerkev — čudovita gotika iz 14. stoletja. Z 81 m visokega stolpa vsako uro srednjeveški signal čuvaja stolpa z rogom. Od Wit Stwosza v 15. stoletju izrezljan lesen 13 m visok in 11 m širok gotski oltar, najden po vojni v kletih enega od Goeringovih gradov ter restavriran s pomočjo znanih restavradorjev celega sveta. Barbakan, ostanek srednjeveške utrdbe. Galerija tujega slikarstva od 14. do 18. sto-

letja z znanim portretom Leonarda da Vincia DAMA S HERMELINOM in Rembrantovo sliko POKRAJINA Z USMILJENIM SAMARITANOM. Jan Matejkova hiša. Naravoslovni muzej s 100.000 let starim fosilom. In končno — vzpetina ob Visli s kraljevim gradom, katedralo in obzidjem. Čudovit kompleks spomenikov in zakladnic narodno-zgodovinskih spomenikov. Katedrala iz 14. stoletja — Zigismundova kapela, čudovito renesančno delo evropske vrednosti. Mavzolej poslednjega Jagelonca. Pozlačena streha. V katedrali stari gotski sarkofagi poljskih kraljev Vladislava Lokietka, Kazimirja Velikega, Vladislava Jagiella. V sredini katedrale grob s srebrno krsto krakovskega škofa Stanislava iz 11. stoletja. Sama zgodovina. Premalo za teden dni ogleda, kaj šele za en dan. Poljaki so po-

nosni na svojo zgodovino. »Ali ste bili v Krakovu?« Ali ste si ogledali narodno galerijo?« In če se razplete pogovor o njihovi zgodovini, umetnosti in kulturi, kaj hitro pokažeš kaj znaš, oziroma spoznaš, česar ne znaš.

Formalnosti so urejene. Noč na vožnja z avtom v gosti megli. Rybnik.

Rybnik — mesto staro sedemsto let. Stari hoteli iz avstrijskih časov. Opravičevanje portirja. Škipajoče lesene stopnice. Velik težak ključ z medenastjo utežjo — več vredna od ključa. Dolga ozka, visoka soba s starinsko omaro in posteljo. Zopet vonj po stari prepereli morski travi. Samo spati, spati. Druga noč v Poljski.

V sosednji sobi nekdo že celo večnost pokašljeje. Na hodniku se nekdo razburja, ker je restavracija še zaprta. Po daljšem iskanju ugotovim, da ne bo

nič z električnim britjem. Z rahlim trkanjem na vrata me vratar opozori, da se začenja novi dan. »Dobro jutro! Pa vi ste že opravljeni. Kako ste spali?« Ja, dokler se človek ne navadi na posteljo. Veste v tej sobi je lansko leto spal neki Anglež. Niti besedice ni razumel poljsko, mi pa seveda ne angleško. No, to je bil direndaj, preden smo se sporazumeli. Sicer pa še danes ne vem, če smo se sploh sporazumeli. »Kdo ve če tudi njega ni motil vonj po prepereli morski travi. To bi bila zanimiva debata.«

Končno. Restavracija je odprta. Natakarice pogrinjajo mize. Gostje še niso zanimivi, zato imam obilo časa si ogledati situacijo. »Herbata? Čaj?« Kot Tea — čaj v Angliji. Herbata zjutraj, za malico, po kosilu, popoldan, po večerji in ne vem kolikokrat še pred spanjem.

Izobražujemo tudi za druga podjetja

V sredo 15. aprila so se poslovili od nas tovariši iz podjetja »Rad« Nikšić. Bili so na praksi v našem kolektivu zato, da bi pridobili veščine v emajliranju.

Od prihoda v podjetje, od 15. oktobra 1964, so delali na deloviščih od barvnega mlinca, lužnice, nanašanja osnovnega emajla do žganja na kontinuirani in mulf peči. Razen praktičnega priučevanja so obiskovali tudi predavanja iz teorije emajliranja.

Na zaključku 6-mesečne prakse so bili izpiti, kjer so morali praktikanti pokazati, kaj so se naučili delati in kako. Vsak je moral izdelati v osnovnem emajlu 12 različnih komadov od luženja do žganja na pečeh. Po izpitu iz prakse so polagali še izpit iz tehnike emajliranja.

Ocene so bile naslednje:

Prav dober 1, dobra 2, zadostna 2.

Končni uspeh bi bil lahko boljši, če bi se tovariši bolj zanimali za delo in izkoristili vse možnosti, katere smo jim nudili. Drugi vzrok pa je tudi, da usposabljanje ni moglo biti sistematično in rezultati sproti merjeni. Poučevanje se je vršilo med redno proizvodnjo, katera pa ne dopušča intenzivnega izobraževanja poleg drugih planških nalog. Tudi izbira praktikantov ni bila najbolj ugodna, saj tovariši še niso videli niti svoje matične emajlirnice. Bolj umestno bi bilo, če bi prišli na prakso najbolj pridni delavci iz »Rad« Nikšić bi pri nas svoje znanje izpolnili. Mi smo v tem primeru dobili nekaj izkušenj, kaj bi se dalo izboljšati in kakšne metode bomo v bodoče uporabili pri poučevanju domačih in tujih delavcev.

Pred odhodom so tovariši izjavili, da so se med našimi delavci počutili dobro, ker so bili deležni vse pomoči in tovariškega odnosa. Prosili so me, naj se v njihovem imenu zahvalim vsem sodelavcem, upravi in organom delavskega samoupravljanja.

Albin Brenčič

Sprememba firme podjetja

V drugi številki Emajlirca 3. 2. 1965 je bil objavljen sklep centralnega delavskega sveta o natečaju za spremembo firme podjetja. Na podlagi te notranje objave je posebna komisija oz. strokovna žirija, ki je bila postavljena za izvedbo postopka v zvezi s spremembo imena firme, sprejela v roku do 1. 3. 1965 nekaj ponudb. Zaradi malostevilnosti teh ponudb komisija ni obravnavala ter se je odločila, da izvrši razpis tako notranji, ki je bil objavljen v 5. številki Emajlirca 17. 3. 1965 in hkrati tudi zunanji, ki je bil objavljen v dnevniku »DELO« sredi marca. Uspeh tega zunanjega razpisa — sodeč po številu ponudb — je očiten. Vsakodnevno prihajajo sedaj ponudbe iz vseh krajev naše republike. Nekaj primerov je tudi že iz drugih republik. Do izteka roka, do 1. 5. 1965, se bo število ponudb precej povečalo in bo tako strokovna žirija imela zadosti gradiva za izbiro novega imena podjetja.

Pregled ponudb in ocenjevanje ponudb za novo ime firme se bo vršilo po vnaprej določenem postopku in je strokovna žirija že določila merila in način ocenjevanja. Predvsem bi poudarili, da bo ves postopek pri sprejemanju in ocenjevanju ponudb anonimen. Vse ponudbe, ki bodo prispele v postavljenem roku, bo komisija odprla šele po izteku roka. Žato sedaj hranijo vse predloge neodprte, tiste, ki so prišli za časa prvega notranjega razpisa in tudi predloge, ki prihajajo sedaj na podlagi drugega notranjega in zunanjega razpisa.

V prvem notranjem razpisu je bilo navodilo, da se naj vse ponudbe posebej označijo »Sprememba firme«, da ne bi prišlo do zamenjave z drugo pošto v podjetju. Navodila glede anonimnosti v notranjem razpisu niso bila poudarjena ter je bilo v natečaju odn. razpisu navedeno, da daje notranjim predlagateljem vsa podrobnejša pojasnila strokovna žirija; točneje je pravna služba podjetja. V drugem razpisu je že v samem razpisu posebej zahtevalo, da je poleg označbe firme tudi navedba šifre posameznega predlagatelja v svrhu anonimnosti natečaja. Anonimnost v nobenem pogledu ne bo prizadeta, četudi nekateri predlogi, zlasti na podlagi prvega razpisa, ne bi bili opremljeni s šifro. Strokovna žirija bo po izvršenem zunanjem pregledu došlih predlogov izločila tiste, ki nimajo na zunanaj vidno označene šifre ter

jih izročila posebni grupi ali komisiji, da te predloge predhodno opremi s šiframi, nakar jih bo šele obravnavala hkrati z drugimi predlogi strokovna žirija. V grupi, ki ji bo poverjeno šifriranje predlogov, ne bo nihče član strokovne žirije. Prav tako bo ta grupa morala svoj posel opraviti tako, da tajnost predlogov ne bo kršena. S tem bo

dosežena vseskozi popolna anonimnost vseh predlogov. Z navedenim hkrati odgovarjamo na nekatere pripombe glede bojznosti v pogledu popolne anonimnosti natečaja.

Opomba uredništva: S tem stavkom odgoraja tudi uredništvo na nekatera pisma, ki jih je prejelo v zvezi z razpisom natečaja.

Poslej na službeno potovanje Z A V I O N O M

Že od davna pravijo ljudje: Čas je zlato. Zares, čas je iz dneva v dan bolj dragocen. V današnjem tempu je že neprecenljivo pre-rasel vrednost zlata, saj o marsičem odločajo sekunde.

Ne bi mogli trditi, da je ljudska modrost, ki je izoblikovala pregovor o času, bila edino vodilo temu, da nekateri člani našega kolektiva potujejo na službena potovanja z avionom. Prej bi rekli, da so to povzročili izjemni pogoji, ki jih ima naše podjetje.

V laboratoriju je namreč zaposlen inženir Srečko Pukl, znan jadralni in motorni letalec. V kratkem bo tudi opravil izpit za poklicnega letalca. Celjski areo klub se je odločil uvesti — po vzoru nekaterih drugih mest — aero taksi. V ta namen so uredili trisedežno letalo. Izračun stroškov je namreč silno ugoden, zlasti še po povečanju cen na železnici. V primeru, da potujejo trije v katerikoli kraj Jugoslavije, so stroški potovanja, če upoštevamo še prihranek pri dnevnicah in nočninah, toli-

ko manjši, da se odločno splača. Pri tem velja upoštevati še udobnost in hitrost potovanja. Vožnja iz Celja, denimo v Beograd, traja le poltretjo uro.

Pred kratkim sta ing. Jože Jošt in ing. Srečko Pukl, ki je letalo pilotiral, opravila prvo službeno potovanje v Zagreb. Čeravno je ing. Jošt sedel v letalu s precejšnjimi pomisleki in mu ni bilo najlažje pri srečanju, je po vrnitvi (iz Zagreba sta se vrnila že nekaj po štirinajsti uri, čeravno sta opravila kup poslov) izjavil, da se poslej ne vozi več z železnico.

Vse kaže, da bi veljalo zgled posnemati. V tujini, kjer merijo vrednost časa še bolj kot mi, niso službena potovanja z avionom ničesar novega. Še več, tam, kaj ima skorajda sleherno srednje podjetje lasten avion.

S.

ČELIK SPET DOMA

Samostojni izvozni referent Rafael Čelik se je pred kratkim vrnil z dolge poti po Bližnjem vzhodu. Na svoji poti je obiskal številne zastopnike in kupce v Libanonu, Siriji, Kuwaitu, Iraku, Qatru, Adenu in Jemenu. Na poti je bil petintrideset dni.

Čeravno Čelik še ni utegnil napisati nadrobnega poročila s svojega gostovanja, je njegovo pot vodja izvoznega oddelka Srečko Jamnišek ocenil kot koristno.

Tovariš Čelik je še pred odhodom obljubil uredništvu, da bo napisal s poti topotis, ki ga bomo pričeli objavljati v maju.

V teleobjektivu

Deklici v belem je ime Hermi. Ni še dolgo tega, kar je med nami, pa je postala že naša dobra znanka. Njen posel je kuhanje kave, kar je razbremenilo prenekateri kuharlik pod mizami v pisarnah. Dnevno skuha in servira tudi do dvesto kav, od katerih jih vsaj polovico plačajo naročniki sami. Druge so namenjene strankam.

V času, ko povsod beremo in govorimo o mehanizaciji in avtomatizaciji, je nedvomno zanimivo videti kladivo, ki je na sliki. Dolgoletno težko delo z njim je v ročaj vtisnilo sledove delavčevih prstov.

Salamonska rešitev

Sentiksčani so ljudje tradicije! V tem pogledu so bolj podobni Angležem kot Angleži sami. Čeprav ima to v nekaterih primerih določene prednosti, so pa vendarle stvari, ki jih ne bi šlo slepo posnemati.

Ljudsko izročilo pravi, da je živel nekoč v Sentiksu (tedaj se je imenoval še Sentiksus) zdravnik, ki je pozdravil vsako bolezen. Nekega dne je prišel k njemu Francesco. Potožil mu je za stran hudih bolečin v glavi.

Zdravnik, ki je bil Sentiksčan od nog do glave, se je zamislil. Vselej, kadar je imel kateri Sentiksčan rešiti kakšen problem, se je zamislil. Zato se ni čuditi doktorjevi metodi. Misli je in misli ter naposled pogruntal pravo.

»Lezi,« je rekel Francesco. »Lezi na tole mizo.«

I Francesco je legel. Ležal je povsem negibno še nato, ko mu je zdravnik že odsekal glavo.

Krvava zgodba, boste nemara dejali. Pa ni. V vsakem primeru nam pove to, da je zdravnik problem glavobola rešil.

In pred dnevi je daljni potomec Francesca imel spet

problem. Franček se je bil namreč vselil v Sentiksu v blok. Bil je nov, novcat. Prve dni je bil vznemirjen že ob samem dejstvu, da je lastnik stanovanja. Sele po tednu dni je jel gledati stanovanje malo bolj podrobno. Prvo, kar je zapazil, so bile vse pipe, ki so silno vztrajno puščale vodo. Stopil je k Janezu in videl, da tamkaj ni nič bolje. Tudi Gustl je imel prav tak problem in Marko, Gregor, Stefan, Jaka in vsi drugi.

Po kratkem posvetu pri predsedniku hišnega sveta so sklenili:

»Pritožimo se!«

Tako so tudi storili. Pritožili so se pri tistem sentiksškem inštalaterju, ki jim je montiral take pipe, da so bile tako neučakane in puščale vodo ne da bi jih kdor koli odvil.

In inštalater je pričel mi sliti in misliti. Misli je toliko časa, da je naposled našel rešitev. Bila je genialna in docela vredna sentiksške tradicije.

Vzel je namreč ključ prave velikosti in zaprl dotok vode v blok.

Tistega dne ni nobena pipa več puščala.

Humor, ki ni za izvoz

Tudi za to je rešitev

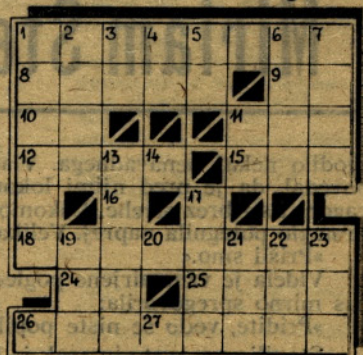
Na nekem letnem občenem zboru je predsednik bral silno dolgo poročilo. Ni in ni ga hotelo biti konec. Tam nekje v zadnji vrsti se je obregnil nek delegat ob dolžino poročila:

— Hudiča, lahko bi bilo malo krajše!

Sosed, ki ga je slišal, je takoj pristavil:

— Ali bi ga pa moral brati Cokan iz nabave. Prebral bi ga vsaj enkrat hitreje...

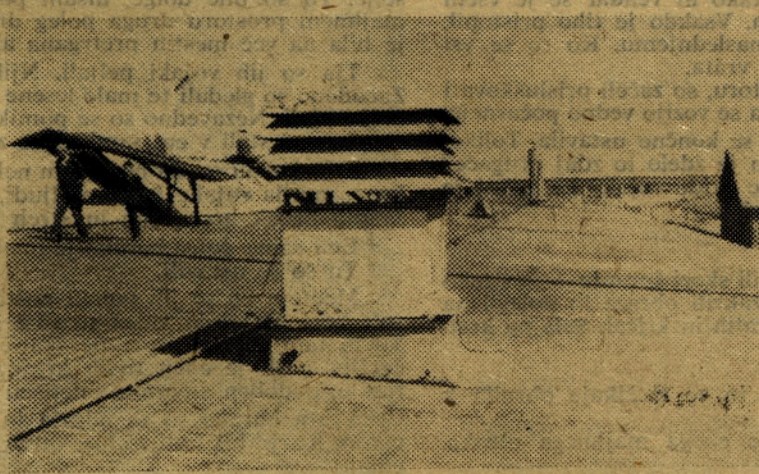
Mala križanka

VODORAVNO: 1. sosednja država; 8. dalmatinsko moško ime; 9. kemični simbol za aluminij; 10. egiptovski bog; 11. kraj pri Opatiji; 12. moško ime; 15. posmehljivo ime za Italijana; 16. druga črka; 17. kemični simbol za kisik; 18. letališče; 24. kemični simbol za helij; 25. prosi na vse kriplje; 26. znana tovarna prehrabmenih proizvodov v Koprivnici SR Hrvatska.

NAVPIČNO: 1. Črni kontinent; 2. hudič, parkelj; 3. kratka nacističnih jurišnih oddelkov; 4. avtomobilska oznaka Tunizije; 5. kvartaški izraz; 6. domače moško ime; 7. mohamedanski bog; 11. vrsta gline; 13. ritual, ceremonija; 14. avtomobilska oznaka Romunije; 17. reka v Poljski; 19. odmev; 20. šestnajsta črka; 21. jašek, podzemni hodnik; 22. obrat tehnične kontrole; 23. tuje žensko ime; 27. osemnajsta črka.

—SlaVi—

Tudi ta zanimiv posnetek je ujel naš fotoreporter v svoj teleobjektiv. Človek bi prvi hip pomislil, da gre za hidrometereološke naprave na kakšnem aerodromu. Vendar temu ni tako. Na sliki je streha nad emailirnico. Sele tu gori dobi človek pravi občutek za dejansko velikost tega našega največjega obrata. Širina in dolžina bi ustrezali pristajalni stezi za manjše avijone.

One gotovo vedo, da so otroci tu in hočejo po vsej sili k njim. Bijejo po vratih, razbijajo po stenah, vzpenjajo se na li-no, poskušajo odpreti vrata, kričijo in vpijejo, kličejo imena otrok, se prerivajo ob špranjah, si rujejo lase, jokajo, trgajo si krpe z rokavov... Vsaka ve samo to, da je tam, v sosednjem vagonu njen otrok. Ko pride vojak s hrano, kar planejo, da jih mora s silo porivati nazaj in da jih tepo. A one se za vse to ne zmenijo. Trgajo si obleko in kričijo:

»Dajte mi otroka...«

Da, gotovo je tako. Vse mame jokajo, vse kličejo isto ka-kor njena mama. Morda prav zdaj, v tem trenutku stojijo ob steni ali pa razbijajo po vratih in jih kličejo, kličejo. A nobe-den od otrok ne ve, da so za steno mame. Treba jim je pove-dati: vsi bi morali vstati, biti s pestmi po deskah, klicati in kričati, da bi prevpili kolesa, lokomotivo in ves ropot. Dolgo bi jih morali klicati, tako dolgo, da bi jih slišale,

Klicali so h kosilu. Biba je torej spala, ko je prišel vojak.

Sedli so v krog in vsak je dobil košček kruha. Čokoladnega prahu ni bilo več, a Velika deklica ga je kljub temu trosila. Hodila je od otroka do otroka in naredila s prsti, kot da mu trosi na kruh čokolado.

»Pačasi jej in glej, da ne boš takoj polizal čokolade.«

»Se tebi malo.«

»Hm, je sladka, kaj?«

Veliki otroci so vedeli, da mali jedo prav tako suh kruh kot oni, a nihče ni hotel izdati Velike deklice, povedati, da ni čokolade.

Sredi te skromne južine, ki je postala že prava igra, je vlak popolnoma nepričakovano obstal. Kolesa so zaškripala in se ustavila. Otroci so se prekucnili drug preko drugega, posoda je pridrsala na sredo prostora. Začudeno so se zazrli v vrata. Kaj se je zgodilo?

Slišali so korake, glasove, ropotanje. Vagon se je znova zganil. Molče so sedeli, gledali so v vrata in čakali, da se bo

in sedli. Zdelo se jim je, da se še vedno vozijo, da kolesa dr-drajo pod njimi, da jim nad glavo šumi, da se zemlja še vedno enakomerno pozibava. Vse se je treslo, šumelo, vrtelo...

Omamljeni od sonca in zraka so se valjali po tleh, vonjali, otipavali in se dotikali zemlje.

Le počasi, sila počasi so se začeli privajati na svetlobo, na dan, na travo, na dišečo zemljo, na čisti, sveži zrak, ki je žgeč-kal nosnice in jih omamljal. Zleknjeni na travi so se skušali privaditi na trda tla, na zemljo, ki se ne premika, pod katero ne drdrajo kolesa, pod katero ni zibajoče praznine. Tipali so pod seboj, se valjali, pretegovali, mežikali v sonce in v ne-skončno prostranost neba.

Morali so vstati. Vojaki so jih postrojili v vrsto, jih prešteli in jim ukazal spustiti se po hribu.

Tla pod nogami so še zmeraj plesala, v ušesih je šumelo, a z vsakim korakom so bili bolj sigurni in kmalu so se na novo okolje že čisto privadili. Spustili so se po hribu. Pred njimi se je odprla velika, kot morje prostorna dolina in jih sprejela vase.

Osvobojeni prvega strahu, v katerega so bili uklenjeni, so se začeli ozirati okoli in se ogledovati.

Dvigali so glave v veliko nebo nad seboj, po katerem so plaval oblaki, podobni meglicam, ki so se kmalu raznesle po brezmejni sinjini.

V tej veliki, brezmejno prostrani dolini, polni sonca, zraka in prostosti, je bilo vse njihovo. Komaj opazni vetrič jim je vel nasproti in jim svežil lica. Gledali so travo, kamenje, zemljo, ptice in šele zdaj so vedeli, da so prav to želeli.

Niti opazili niso, da se prestopajo med dvema vrstama vojakov, škornjev in pušk. Razigrano so tekali sem ter tja, se pogovarjali, smejali in dvigali roke, kot bi hoteli ujeti ptice, oblake, sonce, nebo.

Vojaki so jim odmerili majhen prostor, ga obkrožili in počasi so se začele pomikati naprej. Otroci so razposajeno tekali

Miriam Steiner: VOJAK Z ZLATIMI GUMBI

7

zgodilo nekaj nenavadnega. Vlado je kukal skozi špranjo in povedal, da je pred njimi lokomotiva, za njimi pa samo en vagon, tisti brez strehe. Lokomotiva je začela spet-sopihati in je naglo potegnila naprej. Velika deklica je zašepetala:

»Prišli smo.«

Videla je vznemirjene poglede in strah v očeh, zato je čez čas mirno spregovorila:

»Pridite, vodo še niste popili.«

Stopili so v vrsto in vsak je lahko popil pol skodelice vode. Vsak dan so to naredili natanko tako in vendar se je vsem zdelo, da ima to zdaj drug pomen. Vsakdo je tiho pristopil, popil in podal skodelico naprej, naslednjemu. Ko so se vsi zvrstili, so sedli skupaj in gledali v vrata.

Prvič, odkar so bili v tem prostoru, so začeli prisluškovati drdranju koles in zdelo se jim je, da se vozijo vedno počasneje.

Kolesa so zavirala, škripala in se končno ustavila. Toliko-krat je vlak ustavil, a zakaj se jim je zdelo to zdaj drugače? Zakaj tako dolgo stojijo? Zakaj ne pride vojak? Le zakaj je slišati toliko korakov, toliko glasov?

Čakali so.

Vrata so se odprla.

Svetloba — vse dni so jo le slutili skozi špranje — je s tako močjo udarila v oči, da so si vsi zakrili obraze in pogleli na tla. Slišali so vojaka. Stal je pri vratih in kričal. Šele po kret-njah so razumeli njegov ukaz:

»Izstopite!«

Velika deklica je prva vstala in se mežikaje obrnila k ostalim.

»Vsakdo naj vzame v naročje enega majhnega otroka. Prišli smo.«

Kot bi jim hotela pokazati, zakaj naj to naredijo, je vzela v naročje sestro Esti, jo tesno prižela k sebi in krenila k vratom.

Izstopali so počasi, drug za drugim. Bolj so tipali kot hodili in komaj so začutili pod nogami tla, so se negotovo zazibali

sem ter tja, nabirali cvetje in tisti najmlajši so se veselo preko-picali v travo.

Vojaki so togo vzravnan hodili ob straneh. Trudili so se, da bi držali vsi enak korak, pri tem pa niti opazili niso, da so nevedno, samohotno širili in večali obroč, v katerem so bili otroci. Veselo razigrani so se lovili in skakali, ne da bi se bali skočiti iz kroga ali pa dotakniti se vojaških škornjev. Le počasi so se pomikali naprej.

Sredi velikega polja se je nenadoma pokazalo majhno na-selje. To so bile dolge, hišam podobne barake. Stale so na majhnem prostoru druga poleg druge, ograjene z žico, ki pa je bila na več mestih pretrgana ali pohojena.

Tja so jih vojaki peljali. Njihovo veselje se je poglelo. Začudeno so gledali te male lesene stavbe, katerim so se vedno bolj bližali. Nezavedno so se pomikali drug k drugemu in pred vhomom so stali v eni sami tesno zgrudeni skupini.

Pričakovali so, da bodo tam nekoga videli. Sami niso vedeli koga, morda vojake, neznane ljudi, a razen praznih, na pol po-žganih barak brez oken in streh ni bilo tam videti nikogar.

Ena sama dolga baraka je imela še celo streho.

Tu so se ustavili.

Medtem ko so jih vojaki postavljali v vrsto, so si ogledo-vali kraj. Dajal je videz strašne samotnosti in zapuščenosti. Tu in tam so ležale prazne škatle, pločevinasti zaboji, cunje, čevlji... Bil je eden tistih krajev, kjer nikdar ne prebivajo ljudje, podoben staremu smetišču ali zapuščenim razvalinam.

Vrata barake so se odprla in vojaki so jih začeli tlačiti vanjo. Ko je bil tudi zadnji otrok že notri, so vrata zaprli in odšli.

Otroci so stali na svojih mestih in molče prisluškovali korakom. Počasi so se oddaljevali in izginili.

Nezaupljivo so se ozirali po novem kraju. Gledali so v vra-ta in z vsakim trenutkom jim je postajalo bolj jasno, da bodo ostala zaprta.

Bodite previdni!

FRANC Veber je izvlačeval raztrgano posodo iz orodja z golo roko in je to delo opravljal tako neprevidno, da si je poškodoval sredinec desne roke. Če bi uporabljal zaščitno sredstvo, bi bilo manj bolečin in prst cel.

ZVONE Bogdanovič je pregledoval to-palne kadi. Pri tem je dal dva prsta leve roke med robove kopalnih kadi in si ju poškodoval.

IVAN Videnšek je žagal plohe na cirkularki, pri čemer mu je spodrsnilo in je s palcem leve roke zadel v cirkularko ter si ga poškodoval.

FRANC Motoh je upogibal dele kopalnih kadi. To delo je opravljal v naglici. Zaradi hitrosti in neprevidnosti se je urezal v palec leve roke. Naglica ni dobra, previdnost pa je mati modrosti.

LOVRO Hribnik je nakladal radiatorje na tovorni avto in mu je radiator zdrsnil z rok. Pri tem se je urezal v palec leve roke.

FRANC Čiček je razkladal posodo s transportnega vozička in je zaradi neprevidnosti zadel v zloženi slog neobrezane posode ter se urezal v palec desne roke.

RUDI Podgoršek je snemal kopalne kadi s traku pri žarilni peči. Pri tem delu ni bil previden in si je poškodoval prst desne roke.

RUDOLF Spolenak je prestavljal vreče. Na mokrih tleh mu je spodrsnilo in je padel ter si poškodoval desno roko.

VLADIMIR Hrovat si je poškodoval glavo. Neka delavka je vozila transportni voziček in zadela v prislojeni plohi, ki je padel Hrovatu na glavo ter mu prizadejal poškodbe.

JOŽE Gašperlin je skoblal letve. Pri tem pa ni pazil in mu je zato stisnilo prst leve roke.

VENCESLAV Ferant je pregledoval debelo pločevino. Pri tem delu ga je viličar stisnil ob zloženo pločevino in mu poškodoval prsni koš.

JOŽE Stante je opravljal delo pri vlečenju podolžnih nosilcev. Pri tem mu je spodrsnilo tako, da je z zadnjico padel na vroč podolžni nosilec in se opeknel.

JANEZ Vindiš je opravljal delo pri kovanju materiala. Ker ni pazil in ni bil previden, se je pri delu opeknel. Zaradi komad železa mu je padel na prst desne roke.

JOŽE Ramšak je oblikoval na stroju kmečke skledje. Pri odstranjevanju posode z oblikovalnega koluta mu je spodrsnilo in se je urezal v prst leve roke.

CIRIL Mirnik si je opeknel levo roko. Neprevidno je vžigal gorilnik pri čemer je prišlo do povratnega udara, ki mu je povzročil opekline.

LEOPOLD Oserban je varil radiator-ske člene. Delal je naglo in mu je zaradi tega zdrsnil radiatorski člen iz rok ter mu poškodoval prst leve roke.

MILAN Košec se je peljal na delo s kolesom. Ker se mu je zlomila os, je padel in si poškodoval levo roko.

MATIJA Pavič ni uporabljal kavla za izvlačevanje raztrganih predmetov iz orodja. Ker je to delo opravljal z golo roko, se je urezal v kazalec desne roke.

ALOJZ Krameršek se je pri menjavi orodja zaradi nepazljivosti udaril na sredinec leve roke in si ga poškodoval.

MILAN Kolar je bil nepreviden pri delu, ko je hotel odstraniti pločevino na kotlu za centralno kurjavo. Namesto po pločevini, je udaril s kladivom po sredincu leve roke in si ga poškodoval.

FRANC Kores je padel, ko je šel na delo in se pri padcu poškodoval po telesu.

FRANC Krajnc je nalagal lonce na pečno rešetko. Zaradi naglice pri delu mu je vroč lonec prizadejal opekline.

PETER Blazinšek se je opeknel na nogi. Pri varjenju mu je padla kaplja raztaljene elektrode na čevlji.

RUDOLF Videčnik ni pazil pri delu, ko je pobiral posodo iz transportnega

vozička. Urezal se je v roko na žici, ki je bila privezana na voziček.

OLGA Pangerl ni imela pri delu prilagajočih zaščitnih očal in ji je zaradi tega padel kovinski drobci v oko in ga poškodoval.

JURE Rakovljevič se je urezal v roko. Ko je vpenjal orodje na stroju, je veriga zdrsnila z orodja. Odskočil je, da ga ni zadelo padajoče orodje in pri tem sam zadel z roko na rondo, ki so bile zložene v bližini in si poškodoval roko.

VILI Javševac se je udaril na mezinico leve roke. To se je pripetilo zaradi slabe organizacije dela pri dvigovanju orodja.

ALOJZ Javornik je menjaval pečne rešetke. Njegov sodelavec ni pazil pri delu, zaradi česar mu je rešetka padla na palec desne noge in mu ga poškodovala.

Novo sprejeti delavci v mesecu aprilu 1965

Rojec Anton, Kožuh Florjan, Cukovič Čedomir, Kunst Alojz, Rozman Franc Karl, Operčkal (Anton) Martin, Vizjak Janez, Jvornik Vili, Brence Ivan, Božnik Franc, Brglez Viktorja, Rebek Ljudmila, Brglez Marija, Kopitar Zorislava.

IZSTOPI

Kugler Alojz — poizkusna do-bra; Breznik Ljudmila — sporazumno; Rozman Franc — upokojen; Palir Franc — upokojen; Kugler Alojz — poizkusna do-bra; Krajšek Franc — upokojen; Halamič Franijo — samovoljno; Ivenčnik Stanislav — samovoljno; Jogodič Alojz — poizkusna do-bra; Hlupič Mijo — sporazumno; Bot Štefan — sporazumno;

NOVOPOROČENCI

Lorenčak Greta — FIRST

ROJSTVA

Matko Anton — hči Melita; Matjašič Karl — hči Lidija.

V MESECU MAJU BODO

OBHAJALI 50-LETNICO

GORENJAK Angela; KOVACIČ Stanko.

Novosti v naši KNJIŽNICI

SAVREMENE metode merenja i analizu produktivnosti rada u proizvodnom preduzeću.

Beograd 1963. Sig. 658.5.

SAVREMENE metode planiranja u proizvodnom preduzeću. Knjiga I. in II.

Beograd 1962. Sig. 658.5.

OPERATIVNO-kalendarsko planiranje ekonomskih jedinica. Knjiga I. i II.

Beograd 1965. Sig. 658.5.

STUDIENREISE Statistische Qualitätskontrolle.

Berlin 1963. Sig. 658.562.

KONTROLL-Karten für statistische Qualitätskontrolle.

Berlin 1964. Sig. 658.562 : 519.24.

LEITFADEN für Instruktoren der Statistischen Qualitätskontrolle.

Berlin 1958. Sig. 658.562 : 519.24.

IZRADA alata za duboko izvlačenje

čeličnog lima u automobilske industri-

ji.

Beograd (b. l.). Sig. 621.9.

ALATI za duboko izvlačenje lima i površinska zaštita bojenjem.

Beograd (b. l.). Sig. 621.9.

ORGANIZACIJA i mehanizacija unutrašnjeg transporta u preduzećima maš-

inogradnje.

Beograd (b. l.). Sig. 621.8.

BAJT M. I., Džanečidze G. J. i A. S.

Kelzon: Rešeni zadaci iz teorije meha-

nikke. Deo II.

Beograd 1963. Sig. 531.

PŠENICNIK M.: Hidravlika. I. in II.

del.

Ljubljana 1963. Sig. 532.5.

SUVAJDIĆ S.: Mehanizacija pretvar-

no-transportnih radova.

Beograd 1964. Sig. 621.8.

SEMINAR za površinsko zaščito ko-

vin.

Ljubljana 1965. Sig. 620.197.

PRIMJENA dispečerskog sistema u in-

dustrijskim preduzećima.

Zagreb 1964. Sig. 658.5.

METODA dopremanja radioničnog pri-

bora na radna mjesta.

Zagreb 1964. Sig. 658.5.

ZVONAROVIC M.: Primjena psiholo-

gija u obrazovanju odraslih.

Zagreb 1962. Sig. 374.

GROS N. E.: Stres u životu razni-

uticaji na život i odbrana od njih.

Beograd 1962. Sig. 159.9.

ROT N.: Psihologija ličnosti.

Beograd 1963. Sig. 159.9.

ŠKERLIJ R.: Anglesko-slovensko slo-

var.

Ljubljana 1965. Sig. 413.

PRETNAR J.: Rusko-slovenski slovar.

Ljubljana 1965. Sig. 413.

ŠKERLIJ S.: Slovenačko-srpskohrvat-

ski rečnik.

Beograd (ltd.) 1964. Sig. 413.

RACIONALNO projektovanje tehnolo-

škog rasporeda strojeva i uređaja.

Zagreb 1964. Sig. 658.5.

BOOK of ASTM Standards. Part 3.

Philadelphia 1963. Sig. 389.6.

Emajlreco

Časnik izhaja v okviru enote informacije vsako drugo sredo v nakladi 3.700 izvodov in ga dobijo vsi člani kolektiva brezplačno. Ureja ga uredniški odbor: ing. Danilo Fajs, Ivo Gostecnik, Tone Ivanič, Emil Jejčič, Metka Rozman, Vlado Smeh in dr. Franc Zupančič. Glavni in odgovorni urednik Vlado Smeh. Naslov uredništva Celje, Mariborska 86, telefon 39-21, interna 207. Tisk in klišaji ČP »Celjski tisk« Celje.

FOTO AMATERSKI TEČAJ

Biti dober fotoamater, to je za marsikoga dolgoletna želja. Vsakdo želi ohraniti spomine na pretekle dogodke, zlasti še na popotovanja in letovanja. Ta želja se uresničuje nekaterim članom kolektiva, ki prav v teh dneh opravljajo fotoamaterski tečaj, ki ga je organiziral foto-klub »Emajl«.

Z ZADNJE SEJE UPRAVNEGA ODBORA

Dolga, a plodna seja

Skoraj polovico zadnje seje, ki je trajala 17 ur, je upravni odbor posvetil razpravi o osnutku pravilnika o notranji organizaciji. Zatem je obravnaval še predloge za spremembo statuta podjetja in reševal dopise, prošnje in pritožbe.

V razpravi o osnutku pravilnika o notranji organizaciji se je upravni odbor zedinil za delne spremembe oz. dopolnitve, ki pa so več ali manj drobne ali pa stilistične in v grobem ne spremenijo predloženega osnutka. Odločitev o pomembnejši korekturi, da bi bil dekor oddelek delavnica in ne oddelek, pa je UO prepustil nadaljnji razpravi. Pravilnik je namreč 15 dni v razpravi kolektiva. V tem roku bodo člani kolektiva skupinsko ali posamič dali nanj pripombe upravnemu odboru. Po izteku roka bo upravni odbor pripombe obravnaval in upravičene upošteval ter predložil pravilnik v potrditev centralnemu delavskemu svetu. Pri izvajanju nove organizacije pa smatra upravni odbor, da stanje režijske delovne sile ne sme biti prekoračeno.

V nadaljevanju seje je upravni odbor obravnaval predlog pravne službe in organizacijskega oddelka za nekatere spremembe v statutu podjetja. Pri izdelavi in pbravnavi pravilnika o notranji organizaciji so se namreč pokazale nekatere nepravilnosti in pomanjkljivosti v statutu. V zvezi s tem se je upravni odbor zedinil za delne

spremembe členov: 18, 24, 26, 30, 32, 48, 49, 62, 95, 138 in 139. člena.

Med prispelimi dopisi je upravni odbor med drugim obravnaval predlog odbora za gospodarstvo za izdelavo nove analitične ocene. Odbor smatra, da so se v času, odkar velja sedanja ocena, delovni pogoji in način ter količina dela toliko spremenili, da sedanje ocene niso več realne. Komisije, ki bi prevzele izdelavo nove analitične ocene, naj bi bile imenovane za vsak kriterij posebej. Upravni odbor je s predlogom soglasen, smatra pa, da nova analitična ocena še ne pomeni zvišanja osebnih dohodkov, ker lahko razdelimo samo toliko sredstev, kolikor jih ustvarimo. Z novo oceno bodo le izravnana nesorazmerja med delovnimi mesti. Dokončno upravni odbor predloga še ni osvojil, ker ga je odložil do prihodnje seje upravnega odbora, da bodo o njem predhodno razpravljale še politične organizacije.

Nadalje je upravni odbor razdelil del sredstev iz sklada skupne porabe za kulturno-prosvetno delo naših družbeno-političnih organizacij, odobril dodatek za zdravju škodljivo delo delavcem v EE 6 in nekatere

rim delovnim mestom v EE 1, sklenil, da se predlagano zvišanje dnevnic (na 6.000, 5.000 in 3.500 din) predloži centralnemu delavskemu svetu v potrditev, čeprav občinska skupščina še ni določila višine, ki bremenijo materialne stroške. Glede povračevanja prevoznih stroškov članom kolektiva je izdal tolačenje, da je povrniti stroške samo za dejansko število delovnih dni v minulem mesecu (dopust, bolniški stalež, službena odsotnost in p.d.b. se odšteje), za kar izdela sezname KSS. Na vlogo občinskega odbora RK Celje je tudi odobril izvedbo krvo-dajalske akcije 29. aprila. V

razpravi o raznih predlogih je bil med drugim iznešen predlog, da bi morali za kvaliteto proizvodov odgovarjati neposredni yodilni delavci za svojo skupino, kontrolor pa bi moral biti starejši delavec z dolgoletno prakso za večji obrat eden (npr. za surovinski oddelek eden), ki bi samo kontroliral vestnost skupinovodij. Po sedanjem sistemu pa se odgovornost vodilnih zmanjšuje. Upravni odbor smatra, da bi bil predlog sprejemljiv, zato je sklenil, da je vzporedno z uvajanjem nove organizacije tudi ta predlog obdelati in proučiti.

M. R.

Medobčinsko financiranje pognati z mrtve točke

Predviden je posvet predsednikov občinskih skupščin.

Družbeno politični delavci celjske občine so pred dnevi med drugim razpravljali o medobčinskem sofinanciranju kulturnih institucij in šolstva II. stopnje v Celju. Ugotovili so, da po ukinitvi okraja razumevanje občin od tega sofinanciranja ni takšno, kot bi moralo biti. Tudi večja podjetja ne odvajajo redno dogovorjenega prispevka za drugostopenjsko šolstvo. z izgovorom, da vlagajo že precej sredstev za strokovno izpopolnjevanje svojih ljudi v raznih strokovnih šolah.

V Celju je namreč vrsta kulturnih, zdravstvenih in prosvetnih ustanov kot na primer: gledališče, »Celjski tednik«, muzej, študijska knjižnica itd. ki bi jih morale sofinancirati vse komune, ki se tudi poslužujejo uslug teh ustanov in zavodov. Ker sofinanciranje doslej še ni urejeno in ker v nekaterih občinah ne kažejo prevelike pripravljenosti za tako sodelovanje, obstaja nevarnost, da pade vse breme teh ustanov na celjsko občino, kjer imajo te institucije sedež.

Na posvetu so menili, da bo treba katero teh ustanov ukiniti, ali občasno zmanjšati njihovo dejavnost, če bo šlo tako naprej.

Z ukinitvijo okraja se je še bolj razbohotil lokalizem, ki je skrajno škodljiv in družbeno nevzdržen, namesto, da bi bilo prav obratno. V tej zvezi je slišati glasove, ki niso najbolj primerni, namreč da naj gledališke predstave in druge kulturno prosvetne usluge plačujejo po ekonomski ceni tisti, ki jih hočejo gledati. Taka ozka naziranja brez dvoma pomenijo začetek padca kulturne dejavnosti, namesto, da bi se ta dejavnost v naši družbi, ko krepimo demokratične in humanistične odnose, še bolj razvila.

Ker ekonomski potencial celjske občine ni tako velik, da bi vse te institucije vzdrževal (hkrati je tudi nelogično, da bi financiral potrebe drugih občin) bo predsedstvo občinske skupščine povabilo predsednike ostalih občin v bivšem celjskem okraju na posvet, kjer se bodo dokončno pomenili, kaj in s kakšnimi sredstvi bodo financirali medobčinsko dejavnost raznih zavodov in ustanov. Stanje glede tega postaja že nevzdržno in politično škodljivo ter je skrajni čas, da se na področju medobčinskega sodelovanja in financiranja končno le uvedejo taki odnosi, ki bodo v skladu z našim družbenim razvojem.

—tm—

Volitve v skupščinske organe so za nami. Čakajo nas še volitve v organe delavskega upravljanja, ki bodo 15. maja.